ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 2 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗ 27 ΑΘΗΝΑΙ | 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1924

ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Βρισκόμαστε στὶς παραμονὲς διαρρυθμίσεως τοῦ ὑπαλληλικοῦ μισθολογίου ἡ ὁποία δὲν φαίνεται ὅτι θὰ περιορισθῇ ἁπλῶς σὲ μετάθεση τῶν σημερινῶν ἀποδοχῶν πλεσιέστερα στὸ κόστος τῆς ζωῆς. Ἕνα ΐσο μισθολόγιο γιὰ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τι μαθηματικὸς συντελεστὴς γιὰ τὸν ποσοτικὸ καθορισμὸ τῶν ἀποδοχῶν εἶνε τὰ νέα στοιχεῖα ποὺ καθὼς γίνεται σκέψη πρόκειται νὰ εἰσαχθοῦνε μὲ τὴν ἐπικειμένη μεταρρύθμιση. Μὲ τὸ ἕνα καταργεῖται ἡ ἀκατανόητη, ἀδικαιολόγητη ἄδικη καὶ μεροληπτικὴ πολυμορφία καὶ ἀνισότητα μισθῶν στοὺς διάφορους κλάδους, ποὺ, διάφορες προλήψεις ἢ ἐκμετάλλευσις ὡρισμένων ἀδυναμιῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπέτρεψεν.

Μὲ τὸ ἄλλο ἀπαλλάσσεται ὁ ὑπάλληλος ἀπὸ τὸν ἀτελείωτον ἀγῶνα γιὰ τὴν προσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν του στὸ ἑκάστοτε κόστος τῆς ζωῆς, ποὺ τοῦ ἀπορροφᾷ ὅλη του τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὸνἐμποδίζει νὰ στραφῇ πρὸς ἄλλες — ἔξω ἀπὸ τὸν στενὸ οἰκονομικὸ ἀγῶνα—κατευθύνσεις.

Τὴν κίνηση αὐτὴ ὁ κλάδος μας ὁλόκληρος, δέκα χιλιάδες δασκάλοι ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδος,παρακολουθοῦν μὲ τὸ ζωηρότερο ἐνδιαφέρον. Καταδικασμένοι σὲ ἰσόβια στασιμότητα, στερημένοι ἀπὸ κάθε ἠθικὴ ἱκονοποίηση γιὰ τὴν ἀφοσίωσή τους στὴν ἐκπαίδευση τοῦ λαοῦ, μὲ κλεισμένη ἑρμητικὰ τὴν πόρτα πρὸς κάθε πρόοδο καὶ ἐξασφάλιση τοῦ μέλλοντός των, καὶ χωρὶς οὐδὲ κἂν τὰ στοιχειώδη οἰκονομικὰ μέσα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν μεγάλων δυσκολιῶν τῶν τελευταίων χρόνων βλέπουν μὲ αἴσθημα ἐλπίδας καὶ ἀνακουφίσεως κάθε κίνηση ποὺ τείνει νὰ θέση ἕνα τέλος σὲ μιὰ κατάσταση ποὺ ἔφθασε πραγματικὰ στὸ ἀπροχώρητο, ἀπροχώρητο ὄχι μόνο γιὰ τὸ δάσκαλο, μὰ καὶ γιαὐτὴ τὴ λαϊκὴ ἐκπαίδευση.

Τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ δασκάλου δὲν εἶνε ζήτημα προσώπων, δὲν εἶνε ζήτημα προσωπικῆς παροχῆς. Εἶνε ζήτημα ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως αὐτῆς τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ Κυβερνῶντες ἂς τὸ πάρουν ἀπόφαση. Ὀφείλουν ἢ νὰ καταργήσουν μὲ μιὰ θαρραλέα χειρονομία, ἀντάξια ἐκείνης τοῦ Πετρίδη πρὸ μιᾶς 30ετίας, τὶς πέδες μὲ τὶς ὁποῖες εἶνε σήμερα οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ σκλαβωμένος ὁ δάσκαλος γιὰ νὰ μπορέσῃ καὶ αὐτὸς παράλληλα μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους λειτουργοὺς τοῦ κράτους νὰ ἀνυψωθῇ καὶ νὰ εὕρῃ τὴν ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀνταμοιβὴ τῶν κόπων του ἢ νὰ καταργήσουν τὴ δημοτικὴ ἐκπαίδευση συμπληρώνοντας τὸ ἔργο τοῦ Στάη τοῦ 1905.

Ἡ ἀρρώστεια εἶναι πολὺ προχωρημένη. Καιρὸς γιὰ μπαλώματα δὲν ὑπάρχει. Παράταση τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς σημερινῆς ἄδικης καὶ ἐξευτελιστικῆς διακρίσεως τοῦ δασκάλου ἰσοδυναμεῖ μὲ κατάργηση τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία στερημένη ἀπὸ τοὺς μισούς της λειτουργοὺς ἤδη θὰ χάση καὶ τοὺς ἀπομένοντας ἂν τὰ μέτρα τῆς Πολιτείας δὲν πείσουν τὸν κόσμον νὰ ἰδῇ στὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα ἄλλο τι ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα εἶδος οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτοκτονίας. Ὁ κλάδος μας ποὺ δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰνεχυθῇ τὴν παράταση αὐτή, οὐδὲ νὰ γείνῃ συνένοχος ἐνταφιασμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως, περιμένει πῶς τὰ μέτρα ποὺ μελετῶνται καὶ αἱ ἀποφάσεις ποὺ θὰ ληφθοῦν θὰ τερματίσουν τὴν σημερινὴν ἐκπαιδευτικὴ κρίση καὶ θὰ σημάνουν τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας περιόδου καὶ νέας ἀκμῆς τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως στὴ χώρα μας.

Π. Δ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἀποφασισμένη εἰς τὰς ἐναντίον της προσωπικὰς ἐπιθέσεις καὶ ἐδέχθη ἤδη ἀπὸ διαφόρους διευθύνσεις τοιαύτας — νὰ μὴ ἀπαντᾷ.

Καθῆκον τῆς Διοικήσεως εἶνε νὰ μὴ ἀφίνῃ ἀναπάντητα μόνον δημοσιεύματα θέτοντα τὰ ἐν γένει συμφέροντα τοῦ Κλάδου.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Β'.

Τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Α'. Ἐθνοσυνελεύσεως Νομοσχέδιον ἐψηφίσθη καὶ εἰς τὸ σύνολον. Ἔμενε πλέον ἡ δημοσίευσις αὐτοῦ διὰ νὰ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας τοιαύτης.

Τὸ Συμβούλιον ἡμῶν, παρουσιασθὲν εἰς τὸν νέον ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸν κ. Βελλιανίτην, ἵνα ὑποβάλῃ τὰ ἀγγαρητήρια αὐτοῦ καὶ τοῦ Κλάδου ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν Ὑπουργικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, δὲν παρέλειψε νὰ διαδηλώσῃ τὸν δίκαιον πόθον τοῦ Κλάδου νὰ λυθοῦν πλέον τὰ δεσμά του καὶ νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς αὐτὸν ἡ χειραγέτησίς του διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπίσης δὲν παρέλειψε νὰ τονίσῃ καὶ τὴν ἀπορίαν καὶ δυσφορίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν παρατεινομένην ἀναβολὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ψηφισθέντος νόμου.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς εὐχαριστήσας τὸν Κλάδον μας διὰ τὰ ἀγγαρητήρια τοῦ, μᾶς ἐξέκλεισεν ἀκολούθως τὰς ἀντιλήψεις του περὶ τοῦ δημοτ. σχολείου καὶ τοῦ δημοδιδασκάλου, προσθέσας ὅτι, ἂν ἡ νέα Κυβέρνησις λάβῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης, αὐτὸς ὡς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πᾶσαν θὰ καταβάλῃ φροντίδα καὶ ἐνέργειαν διὰ τὴν ἐν γένει ἀνόρθωσιν αὐτοῦ.

Τὸ Συμβούλιον ἐν ἐπιγνώσει πάντοτε διὰ τὴν ταχυτέραν δημοσίευσιν τοῦ νόμου ἐπεσκέφθη μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἐκ δευτέρου τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ νὰ λάβῃ δευτερίαν καὶ ὁριστικὴν ἀπάντησιν, ἣν ἀσφαλῶς καὶ νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν Κλάδον, ὁπότε μᾶς ἐγνωρίσθη, ὅτι ἐπεστράφησαν εἰς τὸ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος» εἶδεται εἰς κυκλοφορίαν μὲ ἀργοπορίαν ἡμερῶν τινων. Ἡ ἐπιβράδυνσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τεχνικὰς ἀνωμαλίας καὶ ἀδέτησιν συμφωνιῶν ἀφ' οὗ τὸ ἀναβαθὸν τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ὀργάνου μας τυπογραφεῖον, ὡράγμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἠνάγκασε νὰ προβοῦμεν εἰς ἀνασύνταξιν τοῦ φύλλου τούτου εἰς ἕτερον συνεργατικὸν κατάστημα.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνῶσται νὰ κρίνουν ἐπιεικῶς τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀποστολῆς ὡς καὶ τὰς τυχὸν ἀτελείας τοῦ φύλλου.

Ὑπουργεῖον ἔχει δίκην πρὸς δημοσίευσιν ὅλα τὰ ἄλλα Ἐκπαιδευτικὰ Νομοσχέδια πλὴν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν καὶ μᾶς ἐδημόσιεύθησαν μὲν καὶ ἐλπίδες, ἀλλὰ καὶ φόβοι πλέον περὶ τῆς τύχης του. Λόγῳ τῆς τοιαύτης θέσεως τοῦ ζητήματός μας τὸ Συμβούλιον παρουσιάσθη καὶ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄμεσον δημοσίευσιν τοῦ νόμου. Θεωρήσαν τοῦτο ζήτημα ἠθικῆς τάξεως καὶ τιμῆς διὰ τὸν Κλάδον μας. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ἀγνοίᾳ μέχρι τῆς παρουσιάσεώς μας τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ζητήματος τούτου, ἔλαβε σημείωμα πρὸς ἐξέτασιν μὲ τὴν δήλωσιν, ἂν ὄντως ἐγγυᾶσθε, θὰ δημοσιευθῇ.

Τὸ Συμβούλιον σκεφθὲν ἐπὶ τῆς καταστάσεως κατέληξεν εἰς τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις: 1) Ἐπεβίβασεν ἔγγραφον πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν διαμαρτυρίαν διὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ Νομοσχεδίου ἡμῶν ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ. 2) Ἐγνώρισε διὰ τηλεγραφήματος τὴν κατάστασιν εἰς τὸν Κλάδον. 3) Ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθὲν εἰς τὸν τύπον, ἐπὶ τῆς καταστάσεως. 4) Προέβη εἰς εἰδησεολογικὰς ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν τύπον, ἵνα γνωρίσῃ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις τὴν δικαίαν ἀναφορὰν τοῦ Κλάδου, ὡς καὶ τὰς ἐν γένει ἀπαιτήσεις αὐτοῦ διὰ τὰ οἰκονομικὰ των προβλήματα ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἤρχισε δὲ ἐνθὺς ἅμα ἐδημιουργήθη τὸ πανυπαλληλικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα νὰ μελετᾷ σοβαρῶς τὴν νέαν κατάστασιν καὶ νὰ ἐνεργῇ προπαρασκευαστικῶς ἐπ' αὐτῆς. Κατέληξε δὲ εἰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἐγνώρισε δι' ἐπειγούσης ἐγκυκλίου αὐτοῦ εἰς τὰ Προεδρεῖα τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων, τῶν ὁποίων καὶ ἐζήτησε τὴν ἔγκαιρον διὰ τὴν παραστέρω ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Ἐκ παραλλήλου δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ ἐνεργείας τὸ Συμβούλιον κατώρθωσεν εἰς τῶν ἀλίγων διάσεσιν χρόνου νὰ ἐπαναφέρῃ ὅλας τὰς δικαλείας πάσης φύσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπισήμου τῆς Ὁμοσπονδίας ἡμῶν ὀργάνου στὸ Διδασκαλικὸν Βῆμα.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΑΡΟΣΙΟΣ

ΤΟ ΕΠΟΠΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Καλοῦνται οἱ σύλλογοι Μεσογείων Τρικκάλων Ἠρωικής, Ἡρακλείου νὰ ἐκλέξουν δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Ε. Γεν. Συνελεύσεως καὶ τοῦ Κρατικοῦ ἀνὰ ἕν μέλος διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον. (Ὁ Σύλλογος Κορινθίας ἤδη ἐξέλεξεν τοιοῦτον). Νὰ ἀναφέρουν δὲ εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν τὸ ὄνομα καὶ τὴν Διεύθυνσίν του.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Β'.

—Ἀλλὰ οἱ κοιροὶ ἐκεῖνοι ἐπέρασαν.

Ἡ Χώρα, ὑπογράψασα μίαν εἰρήνην, γαληνεύουσα ἐξωτερικῶς καὶ κηρύξασα διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ νέου Πολιτεύματος τὴν ὀλόλυσιν τῶν παλαιῶν πλανῶν, τὴν σιγὴν τῶν παθῶν, τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος, ἐκάλεσε τοὺς πολίτας της ὅλους καὶ πρῶτον ὅλων τοὺς ὑπαλλήλους της νὰ συμβάλουν εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν, εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν βαθέων τῆς Πατρίδος τραυμάτων, εἰς τὴν Ἐθνικὴν περισυλλογήν, εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς δοκιμασθείσης Φυλῆς, εἰς τὴν δημιουργίαν νέου μέλλοντος. Ἡ δὲ πρώτη Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε—αὐτό, τοὐλάχιστον, ἐδήλωσε—τὴν δύναμιν τοῦ δημοδιδασκάλου, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς καὶ ἐπίκουρος εἰς τὸν δίκαιον αὐτοῦ πόνον, ὅτι θὰ χύσῃ εἰς τὰς ἀνοικτὰς πληγὰς τῶν ὀλίγων ἔλαιον, ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἐπερίσσευεν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Λιμενικῶν ὑπαλλήλων!

Ἀλλ' ἐλησμόνησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ Πολιτεία ὤφειλε νὰ στρέψῃ ἀμέριστον τὴν προσοχήν της εἰς τὸν δημ)ον, τὸν ἀναδεδειγμένον αὐτὸν πρωταθλητὴν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἀγῶνα τοῦ καθαρμοῦ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἐλησμόνησεν ὁ κ. Παπαναστασίου ὅτι, ἄνευ τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου, οἱ Ἀξωματικοὶ θὰ ἐπερίττευον, ἀφοῦ δὲν θὰ εἶχον στρατὸν νὰ διοικήσουν, ἡ δὲ Δικαιοσύνη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν της ὁλόκληρον, ἀφοῦ διαρκῶς μόνονακαούργους θὰ ἐπάτασσε. Καὶ δι' αὐτό, ἐνῶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους ἀπέδωκε τὸ ἀνάλογον δίκαιον, πρὸς τὸν Δημ)ον ἐφάνη διστακτικὴ καὶ φειδωλή, ὅπως δὲν ἀνέμενεν οὗτος.

Καὶ ὅμως ὁ ἀδικούμενος δημ)ος, μακρὰν τοῦ νὰ πιστεύῃ ὅτι αἱ ὀλίγαι αὐταὶ σταγόνες, τοῦ ὑποσχεθέντος ἐλαίου, θὰ ἦσαν ἱκαναὶ νὰ τοῦ γλυκάνουν τοὺς πόνους του, ἐπεδέχθη καὶ τὴν ἐλαχίστην αὐτὴν ἀρωγήν, ἀρκεσθεὶς μόνον νὰ ζητήσῃ ἕνα μικρὸν ῥῖκος, διὰ νὰ τὸ μετειχειασθῇ ὡς ἐπίδεσμον τῶν πληγῶν του —μικράς τινας τροποποιήσεις εἰς τὰ ἐν σχεδίῳ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι ὅμως, ὄχι μόνον δὲν ὑιοθετήθησαν παραὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπολεμήθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, πανηγυρικῶς ἀπορριφθεῖσαι.

* * *

Ὁ Ἕλλην δημοδιδάσκαλος ἔχει βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ σήμερον, εἰπέρ ποτε καὶ ἄλλοτε, συναισθάνεται τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης του, εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ βάθος καὶ εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Μετὰ δέους δὲ ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀραίωσιν τῆς παρατάξεώς του, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ βαρύνῃ ἐπὶ τῆς γενεᾶς τοῦ μέλλοντος, δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ τῆς Πολιτείας, παρὰ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ συγκρατηθοῦν εἰς τὰς τάξεις των τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα καὶ θὰ προσελκυσθοῦν εἰς αὐτὰς νέα, ὑγιᾶ καὶ ἔταρκῆ. Ἀποδέχεται ὡς καλὰ καὶ ἅγια τὰ μέτρα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα τείνουν νὰ δημιουργήσουν κατάλληλον ἔδαφος, ὅπου θὰ καλλιεργηθοῦν οἱ νεώτεραι ἀντιλήψεις περὶ τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐννοεῖ τὰ καλὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, τῆς ὁποίας ἀνεπιφύλακτος ἔγινεν ἀπὸ δόξ καὶ ἄγριον θὰ ἀποβῇ ὁ ἔνθερμος αὐτῆς ἀπόστολος, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἐμπνευσμένων καὶ δυνατῶν ἀρχηγῶν. Ἀλλὰ ζητεῖ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν νὰ λάβῃ ἐπιγόντος καὶ τὰ δυνατὰ οἰκονομικὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξυγιανθῇ καὶ θὰ ἐξυψωθῇ ἡ Λαϊκὴ Ἐκπαίδευσις καὶ τὸ γόητρον τῶν λειτουργῶν της, θὰ τονωθῇ καὶ θὰ στηριχθῇ ὁ ἀδυνατισμένος ὀργανισμὸς τῶν καλλιεργητῶν καὶ σπορέων της ἐπὶ τοῦ ἑτοιμαζομένου ἐδάφους, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναπηδήσουν αὔριον οἱ φρεζπιδες ἐκεῖνοι ἔφηβοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ὁδηγήσουν τὴν Φυλὴν εἰς τὴν τοιγικὰ διακοπεῖσαν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν της πεπρωμένων, καὶ θὰ φυτεύσουν καὶ πάλιν τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας εἰς κἄποια λησμονημένα ὁρίσημα καὶ θὰ ἐπαναδώσουν καὶ πάλιν τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν εἰς κἄποιες χῶρες καὶ χωριὰ, ποῦ ἀπέμειναν ἔρημα.

Χωρὶς τὰ μέτρα αὐτά, εἶναι μοιραῖον ὁ ἑτοιμαζόμενος ἐκπαιδευτικὸς ἀγρὸς νὰ μείνῃ ἀκαλλιέργητος, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Πατρὶς καλεῖται πολὺ ταχεως νὰ καθήσῃ συντετριμμένη καὶ πάλιν ἐπάνω εἰς ἐρείπια ἄωρα καὶ μὲ τὰ μάτια θολωμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα νὰ ἀτενίσῃ γύρω της οἰκτρὰ ναυάγια!

ΝΙΚ. ΠΡΟΚΟΠΙΑΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοὺς διευθυντὰς τῶν κράτους δημοδιδασκάλων καὶ τοὺς γραφεῖς, ὅτι διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1924—1925 ἐνεκρίθησαν καὶ ἐπιτρέπεται τὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, δημόσια ἀναγνωρισμένα καὶ ἰδιωτικὰ τὰ ἑξῆς μόνον ἀναγνωστικὰ βιβλία:

Α') Διὰ τὴν Α' τάξιν 1) Ἀλφαβητάριον Ἐπιτροπῆς Κράτους (ἀλφαβητάριον μὲ τὸν ἥλιο) ἔκδ. Λ. Δημητράκου 2) Ἀλφαβητάριον Συκώκη. Ἀλφαβητάριον μέρος Β' 1) Συκώκη. 2) Παπαμιχαήλ—Βουτυρᾶ.

Β') Διὰ τὴν Β' τάξιν 1) Κουρτίδη Ἱστορία 2) Κλεάνθους—Παπαμαύρου τὰ Παιδιά 3) Ξενοπούλου Κονιδάρη ὁ καλὸς δρόμος.

Γ' Διὰ τὴν Γ' τάξιν 1) Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς Κράτους, τὰ Ψηλὰ Βουνά, 2) Κουρτίδου—Κονιδάρη Καλαφᾶ. Ὁδύσσεια. 3) Ἀνδριάδη. Ὁδύσσεια. 4) Παπαμιχαήλ—Βουτυρᾶ ὁ Ἥλιος.

Δ' Διὰ τὴν Δ' Ε' ΣΤ' τάξιν ὅσα ἦσαν εἰσηγμένα καὶ πέρυσι.

Τὰ βιβλία τῶν τριῶν πρώτων τάξεων εἶνε γεγραμμένα εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων θὰ κυκλοφορήσουν ἀρχὰς Σεπτεμβρίου. Τὰ Ψηλὰ Βουνὰ μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἀντιτύπων πωλοῦνται ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας (τμῆμα διδακτικῶν βιβλίων).

Τῶν ἀναγνωστικῶν Παπαμιχαήλ «Πέτρος Λάρας» καὶ Καζαντζάκη οἱ «Τρεῖς Φίλοι» ἤρθη ἡ ἔγκρισις.

Οὐδὲν βοηθητικὸν βιβλίον εἶνε μέχρι τοῦδε ἐγκεκριμένον, τῶν δὲ μὴ ἐγκεκριμένων ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή.

Ὁ ὑπουργὸς
Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ δημοδιδάσκαλοι δημοδιδασκάλισσαι καὶ νηπιαγωγοὶ πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν θέσεων περιφερείας Δράμας. Οὗτοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀποδοχῶν θὰ ἔχωσι καὶ ἰδίαν ἀμοιβὴν ἐκ μέρους τῶν κοινοτήτων κατοικίαν δωρεὰν καὶ καύσιμον ὕλην.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΩΝ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ κατανοηθῇ ἡ σημασία τοῦ ἔργου τοῦ συλλόγου τῶν διδασκαλισσῶν Πειραιῶς, χωρὶς νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ἱστορία, ποὺ ἐπροκάλεσε τὴν ἵδρυσή του, τῶν ἀγώνων γιὰ τὴν ὕπαρξη καὶ διατήρησή του, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ συνδεθῇ ἡ δράσι του ἡ ἐπαγγελματική, μὲ τὴν ἀπὸ ἀναπόδραστη ἀνάγκη ἐπιβεβλημένη κάθοδό του στὴ φεμινιστικὴ παλαίστρα.

Γιὰ τοῦτο μιὰ προεισαγωγή, νομίζω, πῶς δὲν εἶναι περιττή.

Ὕστερα ἀπ' τὴ σιωπηρὴ διάλυση τῆς παλιᾶς μας ὀργάνωσης τῶν διδασκαλισσῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1910, οἱ δασκάλες τοῦ Πειραιῶς, σπρωγμένες ἀπ' τὴν ἐπιταχτικὴ ὀργανωτικὴ τάσι, ποὺ τὴν ἐπέβαλαν οἱ περιστάσεις, γίνηκαν λίγο λίγο, σχεδὸν ὅλες, μέλη τοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου Πειραιῶς, ἱδρυμένου ἀπὸ ἄνδρες συναδέλφους.

Τὸ σωματεῖο αὐτό, τελευταῖα, ἦταν ἕνας μικτὸς ἐπαγγελματικὸς ὀργανισμός, στερημένος ἀπὸ πραγματικὴ ἐπαγγελματικὴ συνείδηση, ὀργανωτικὸ πνεῦμα καὶ τόσο ἀσυγχρόνιστο μὲ τὴν τωρινὴ κοινωνικὴ κίνηση, ὥστε, ὅταν ἐπεζητήθηκε ἀπὸ μερικὲς γυναῖκες ἡ πραγμάτωση τῶν σκοπῶν του καὶ ἂς ποῦμε ἕνα ἀπ' τοὺς πολλοὺς —ἡ ἰσομισθία— εὑρέθηκε μπρὸς σὲ μιὰ ἀπρόθυμη καὶ ἀργότερα ἀπόλυτα ἀρνητικὴ συνεργασία τῶν ἀντρῶν.

Ὅταν μάλιστα ἔτυχε, μετὰ τὴν ἀνασυγκρότηση τοῦ σωματείου, οἱ πρῶτες ἀρχαιρεσίες νὰ φέρουν στὴν προεδρεία γυναῖκα, ἐσημειώθηκε ἡ ἀπομάκρυνση τῶν δασκάλων, ποὺ κατέληξε στὴ σύμπηξη σωματείου ἀποκλειστικὰ ἀντρικοῦ.

Ὁ ἀσύμφορος αὐτὸς χωρισμός, σὲ δυὸ χωρὶς κοινὴ συνείδηση κομμάτια μιᾶς ἀπ' τὶς ἰσχυρότερες δασκαλικὲς ὀργανώσεις, ἔχει τόσο λυπηρὲς—σχετικὰ μὲ τὴ νοοτροπία τῶν ἀντρῶν συναδέλφων—αἰτίες καὶ ἀφορμές, ποὺ ἂν δὲν εἶχαν κάποιο χαρακτηριστικὸ ἱστορικὸ τόνο, στὴ σύγχρονη ἐπαγγελματικὴ κίνηση, δὲν θἄπρεπε οὔτε νὰ τὶς θυμᾶται κανείς.

Θὰ σημειώσω—μὲ λύπη μου δύο μόνο πραγματικὰ γεγονότα:

1) «Γιὰ νὰ ξακολουθήσῃ ἡ συνεργασία τῶν δύο φύλων, ἀξίωσαν, πρὶν ἱδρύσουν ἰδιαίτερο σωματεῖο οἱ ἀποσκιρτήσαντες 40 ἄντρες συνάδελφοι τοῦ Πειραιῶς, νὰ ἐκπροσωποῦνται μὲ τρία μέλη στὴ διοίκηση τοῦ συλλόγου καὶ οἱ ἑκατὸν εἴκοσι γυναῖκες μόνον μὲ 1—2!» καὶ

2) «Νὰ τεθῇ ὅρος εἰς τὸ καταστατικόν, νὰ μὴ μπορεῖ ποτὲ νὰ γίνῃ πρόεδρος γυναῖκα!»

Ἡ φυσικὴ ἄρνησι, ποὺ ἀντιτάχτηκε, στὶς παραπάνω ἐξαιρετικὰ περίεργες ἀνδρικὲς ἀξιώσεις, εἶχε ἀποτέλεσμα, μιὰ πεισματικὴ ἀντίδραση στὸ ἔργο τοῦ συλλόγου τῶν γυναικῶν, ποὺ ἡ ἄμυνα ἐναντίον τους, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, ἀπερρόφησε τὴν πιὸ πολλὴ δυναμικότητά του, γιὰ τὰ γενικὰ ζητήματα.

Γι' αὐτὰ ὅλα, οἱ δασκάλες, χωρὶς τὴ θέλησή τους, ἀναγκάστηκαν, ν' ἀποτελοῦν τώρα μιὰ χωριστή, καθαρὰ γυναικεία ὀργάνωση.

Ἡ δράση τοῦ «συλλόγου τῶν δημοδιδασκάλων Πειραιῶς», γιατὶ δὲν ἄλλαξε ἀκόμα ὁ παλιὸς τίτλος του, οὔτε ἀποκλείεται ἡ συμμετοχὴ σ' αὐτὸν ἀντρῶν συναδέλφων, συνοψίζεται στὶς παρακάτω ἐνέργειες, στὰ δυὸ χρόνια τῆς ξεχωριστῆς ζωῆς του.

1) Ἐνοικοκύρεψε τὰ ἐσωτερικά του.

2) Ἐκαλλιέργησε στὰ μέλη ἐπαγγελματικὴ συνείδηση τέτοια, ὥστε τὴ μιὰ θέση, ποὺ παραχωρεῖ στὴ διοίκησή της ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία τὴν παίρνει πάντα μέλος τοῦ σύλλογου Πειραιῶς.

3) Ἔκαμε τὴ δασκάλα νὰ μὴν εἶναι ἀντικείμενον ἐκμετάλλευσης.

Μιὰ συνάδελφο παραιτήθηκε ἀπὸ ἰδιωτικὸ σχολεῖο, γιατὶ ὁ σύλλογος εἶχε πάρει ἀπόφαση νὰ κόψῃ τὴν καθιερωμένη συνήθεια νὰ πληρώνεται λιγώτερο ἀπ' τὸν ἄντρα ἡ γυναῖκα ὅταν προσφέρῃ τὴν ἴδια δουλιά, γιὰ μόνο τὸ λόγο πὼς εἶναι γυναῖκα.

4) Ἐπέτυχε μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπὸ τὸ Κράτος τὴν προστασία τῆς, ἐπιτόκου δασκάλας, τόσο, ὅσον δὲν συναντᾶμε εἰς τὰ περισσότερον πολιτισμένα κράτη.

5) Ἐζήτησαν νὰ παίρνουν σύνταξη διάκαλοι καὶ δασκάλες στὰ 25 χρόνια καὶ ἡ παντρεμένη δασκάλα ἀνάλογη στὰ 15.

6) Νὰ μὴν ἀποκλείεται ἡ δασκάλα ἀπὸ τὴν διεύθυνση τῶν μικτῶν δημοτ. σχολείων.

7) Νὰ μετέχῃ κι' αὐτὴ στὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, ἀφοῦ ἀποφασίστηκε νὰ εἶναι δύο μέλη αἱρετὰ ἀπὸ δασκάλους.

8) Νὰ μὴν ἀποκλείεται ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Αὐτὲς οἱ τελευταῖες ἀπαιτήσεις, ποὺ ὑποβλήθηκαν στὰ διδασκαλικὰ συνέδρια δὲν ὑποστηρίχθηκαν ἀπὸ τοὺς περισσότερους ἀντιπροσώπους τῶν περιφερειακῶν συλλόγων.

Γι' αὐτό, ἀναγκάστηκε ὁ σύλλογος νὰ πάρῃ ἀπόφαση, νὰ ζητήσῃ ἀπ' τὶς δασκάλες καὶ τῶν ἄλλων περιφερειῶν, νὰ δίνουν ὡρισμένες ἐντολὲς στοὺς ἀντιπροσώπους των σχετικὰ μὲ τὴν ὑποστήριξη τῶν γυναικείων αἰτημάτων.

9) Ἑνώθηκε σὲ στενὴ συνεργασία μὲ «τὸ σύνδεσμο τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς» μιὰ διεθνῆ γυναικεία ἕνωση, ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ προστατεύῃ τὴ γυναῖκα καὶ τὸ παιδὶ καὶ μετέχει στὴ διοίκησή του.

Οἱ συντονισμένες ἐνέργειες τῶν δασκαλικῶν συνδέσμων, ποὺ θὰ ἐμιμοῦντο τὸ παράδειγμα τῶν δασκαλισσῶν τοῦ Πειραιῶς, θὰ ἔφερναν σοβαρὰ ἀποτελέσματα στὸ ζήτημα τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ, ποὺ γίνεται ἀλήτης, καὶ τῶν ἀναπήρων γενικὰ τῆς ζωῆς.

10) Ἐργάσθηκε γιὰ τὸ προσφυγικὸ ζήτημα.

11) Ἄρχισε τὴν ἐκτέλεση τοῦ προγράμματος διαλέξεων μὲ θέματα παιδαγωγικὰ καὶ κοινωνικά.

Σημειώνω τὶς δυὸ πιὸ ἐπιτυχημένες.

Τὴ μιά, τοῦ Τμηματάρχη τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Σωτηρίου, μὲ θέμα «ἡ ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ», καὶ τὴν ἄλλη, ποὺ ἔγινε ἀπ' τὴ γενικὴ γραμματέα τοῦ «συνδέσμου τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός», κ. Σβώλου μὲ θέμα «ἡ θέση τοῦ φεμινισμοῦ στὴν Ἑλλάδα».

Αὐτός, σὲ ἀδρὲς καὶ γενικὲς γραμμές, εἶναι ὁ ἀπολογιστικὸς καθρέφτης τοῦ συλλόγου τῶν δασκαλισσῶν Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος τείνει νὰ ξαναγυρίσῃ εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1910 σωματειακὴ μορφή του καὶ νὰ γίνῃ ὀργάνωση μὲ ὁμοιοεπαγγελματικὰ γυναικεῖα στοιχεῖα καὶ πρόγραμμα ἐπαγγελματικὸ καὶ ἀνθρωπιστικό, ὅπως ἀπανω—κάτω παρουσιάζει ἡ λίγη, ὅπως τὴν ἐξέθεσα, δράσι του.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ
Πρόεδρος Συλλόγου Διδασκ. Πειραιῶς

"ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΘΑΠΤΟΥ,,

Ἡ συνέχεια τοῦ δεκημέρου μας, λόγω πληθώρας ὕλης ἐπεγγούσης, ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΗΣ ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Πρὸς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν.

Κύριε Ὑπουργέ!

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἐκπροσωποῦσης τὸ σύνολον τῶν δημοδιδασκάλων τῆς χώρας, πληροφορηθὲν ἤδη, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Δ' Συνελεύσεως ψηφισθὲν νομοσχέδιον «περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἀποδοχῶν τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως» χωρισθὲν τῶν λοιπῶν Ἐκπαιδευτικῶν Νομοσχεδίων, δὲν ἀνεκρίθη πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀντιλαμβανόμενον, ὅτι ἡ ἀναβολὴ αὕτη καὶ ἡ ἐνδεχομένη ὁλοσχερὴς ματαίωσις ἀποτελεῖ μίαν νέαν τοῦ Κλάδου τῶν δημοδιδασκάλων παραγκώνισιν, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν να ἀπευθύνῃ Ὑμῖν τὴν διαμαρτυρίαν του, διαμαρτυρίαν δέκα χιλιάδων διδασκάλων, θυσιαζομένων ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὶς οἷδε ποῖα νέα περὶ οἰκονομιῶν σχεδιάσματα.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Δημοδιδασκάλων καίτοι ἔχει, ὡς ἐξέθηκεν Ὑμῖν κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς παρουσίασιν ἐνώπιον Ὑμῶν, τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἰλημμένην γνώμην, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον δὲν λύει οὔτε κατὰ ἀνεκτὸν μέτρον τὸ μέγα τῶν δημοδιδασκάλων οἰκονομικὸν πρόβλημα ἐφ' ὅσον ἡ δι' αὐτοῦ παρεχομένη αὔξησις, ἢ μᾶλλον τακτοποίησις οὕτως εἰπεῖν, τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὅρον μετὰ τῶν ἐπιδομάτων εἰς δρ. 230 μηνιαίως, αὔξησις ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις γλιοχροτάτη καὶ ἀποκαρδιωτική, ἀνίκανος ὄχι διὰ νὰ προσελκύσῃ νέον προσωπικόν, συγκεντροῦν τὰ ἀπαιτούμενα ἠθικὰ καὶ εἰδικῆς μορφώσεως ἐφόδια εἰς τὴν λαϊκὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ πλήρωσιν τῶν τεραστίων αὐτῆς κενῶν, ἀλλ' οὔτε τοῦ ὑπάρχοντος τὰς στοιχειωδεστάτας ἀνάγκας νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀκατάσχετον αὐτοῦ διαρροὴν πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα· καίτοι ἀποφασισμένον νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν πλήρη οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δημοδιδασκάλου, ὅμως αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν παρέμβασιν Ὑμῶν πρὸς ἄμεσον δημοσίευσιν τοῦ ἐψηφισμένου τούτου Νόμου, εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ Κλάδου, ὅστις τὸν θεωρεῖ κεκτημένον του πλέον δικαίωμα καὶ εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις θὰ φανῇ γενναιοτέρα ἀπέναντι τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑφώνουσα καὶ τὸν δημοδιδάσκαλον εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ ἠθικὸν ἐπίπεδον τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ε. ΔΡΟΣΟΣ — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Π. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Τὶς παραγγελίες τῶν βιβλίων σας παιδαγωγικῶν καὶ σχολικῶν στὸν ἐκδοτικὸν οἶκον τοῦ κ. Α. Ράλλη, ὁδὸς Εὐριπίδην 6, ταχίστη ἐκτέλεσις.

Κατάλογος ὅλων τῶν παιδαγωγικῶν βιβλίων στέλλεται δωρεάν.

Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΝΟΜΟΙ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ, ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ο ΝΕΟΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

1) Πάντες οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι πτυχιοῦχοι δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων λαμβάνουν ἀρχικὸν μισθὸν ἐκ δραχμῶν 400 κατὰ μῆνα.

Ὁ μισθὸς οὗτος προσαυξάνεται ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν καὶ μέχρι δέκα κατ' ἀνώτατον ὅρον τριετιῶν κατὰ δραχμὰς 40 κατὰ μῆνα.

2) Πᾶσαι αἱ τὸ πρῶτον διοριζόμεναι πτυχιοῦχοι νηπιαγωγοὶ λαμβάνουν ἀρχικὸν μισθὸν ἐκ δραχμῶν 350 κατὰ μῆνα.

Ὁ μισθὸς οὗτος προσαυξάνεται ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν καὶ μέχρι δέκα κατ' ἀνώτατον ὅρον τριετιῶν κατὰ δραχμὰς 35 μηνιαίως μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑπτακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 2.

1) Οἱ νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες δημοδιδάσκαλοι πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως λαμβάνουσι τὸν ἐν τῷ ἑδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον ἀρχικὸν μισθὸν μετὰ τῶν κατωτέρω ὁριζομένων προσαυξήσεων λόγῳ προγενεστέρας ὑπηρεσίας.

α') Οἱ νῦν ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 560, 540, καὶ 520 λαμβάνουσιν ἓξ τριετίας, ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχμὰς 640 κατὰ μῆνα.

β') Οἱ ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 500, 480, καὶ 460 λαμβάνουσι πέντε τριετίας, ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχ. 600 κατὰ μῆνα.

γ') Οἱ ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 440 καὶ 420 λαμβάνουσι τέσσαρας τριετίας ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχ. 560 κατὰ μῆνα.

δ') Οἱ ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 400 λαμβάνουσι τόσας προσαυξήσεις λόγῳ τριετίας, ὅσαι εἶναι αἱ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δεδουλευμέναι πλήρεις τριετίαι τῆς διδασκαλικῆς των ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν τεσσάρων.

Ἡ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσία προσυπολογίζεται διὰ τὰς προσαυξήσεις ταύτας.

στ') Οἱ ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 380 καὶ 360 λαμβάνουσι τρεῖς τριετίας, ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχ. 520 κατὰ μῆνα.

ζ') Οἱ ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 340 λαμβάνουσι δύο τριετίας, ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχ. 480 κατὰ μῆνα.

η') Οἱ ἔχοντες ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς 320 λαμβάνουσι τόσας προσαυξήσεις, ὅσαι εἶναι αἱ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δεδουλευμέναι πλήρεις τριετίαι τῆς διδασκαλικῆς των ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν δύο.

Ἡ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται διὰ τὰς προσαυξήσεις ταύτας.

θ') Οἱ ἔχοντες σήμερον ὁλικὸν μηνιαῖον μισθὸν ἐκ δραχμῶν 305, 290, 275 καὶ 260 δραχ. λαμβάνουσι τὸν ἀρχικὸν μηνιαῖον μισθὸν τοῦ δημοδιδασκάλου ἄνευ προσαυξήσεων ἤτοι ἐν συνόλῳ δραχμὰς 400 κατὰ μῆνα.

2) Αἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦσαι πτυχιοῦχοι καὶ μὴ νηπιαγωγοὶ λαμβάνουσι τὸν ἀρχικὸν μηνιαῖον μισθὸν τῆς νηπιαγωγοῦ, ἤτοι δραχμὰς 350 κατὰ μῆνα, ἔτι δὲ αἱ μὲν ἔχουσαι ὑπερεικοσαετῆ ὑπηρεσίαν τρεῖς τριετίας, ἤτοι συνολικὸν μισθὸν δραχμὰς 445 κατὰ μῆνα, αἱ δὲ ἔχουσι ὑπερδεκαετῆ ὑπηρεσίαν δύο τριετίας, ἤτοι συνολικὸν μισθὸν δραχ. 420 κατὰ μῆνα, καὶ αἱ ἔχουσαι ὑπερπενταετῆ ὑπηρεσίαν μίαν τριετίαν, ἤτοι δραχμὰς 385 κατὰ μῆνα.

3) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ διάκρισις δημοδιδασκάλων πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως καταργεῖται.

4) Εἰς πάντας τοὺς ἀνωτέρω λειτουργοὺς τῆς Παιδείας ἐξακολουθοῦσι παρεχόμενα τὰ κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ἐπιδόματα, ὑπολογιζόμενα ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καθοριζομένου αὐτῶν μισθοῦ.

Ἄρθρον 3.

1) Ὁ οὕτω καθοριζόμενος μισθὸς τῶν νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως προσαυξάνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν κατὰ δραχμὰς 40 μὲν τῶν δημοδιδασκάλων, 35 δὲ τῶν νηπιαγωγῶν, μέχρι συμπληρώσεως ὁλικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δραχ. 800 μὲν διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους 700 δὲ διὰ τὰς νηπιαγωγούς.

2) Οἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνοντες μισθὸν 400 καὶ 320 καὶ μὴ ἔχοντες συμπληρώσει τὴν πρώτην ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τριετίαν, λαμβάνουσι τὴν σχετικὴν τεσσαρακοντάδραχμον προσαύξησιν ἅμα τῇ συμπληρώσει αὐτῆς.

3) Ὁμοίως δὲ λαμβάνουσι τὴν δευτέραν τεσσαρακοντάδραχμον προσαύξησιν ἅμα τῇ συμπληρώσει δευτέρας τριετίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ οἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἔχοντες ὁλιγωτέραν τῶν ἓξ ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν λαμβανόντων σήμερον μισθὸν 320 ἢ 100 δραχμάς.

4) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανον, καθ' ὃν χρόνον ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας, ὁρίζεται ὁ νέος μισθὸς τῶν ἀναδιοριζομένων δημοδιδασκάλων ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελούντων.

5) Πτυχιοῦχοι συνταξιοῦχοι δημοδιδάσκαλοι ἀναδιοριζόμενοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι σύνταξιν ἐπὶ τοῦ νέου μισθοῦ εἰμὴ μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ ἀναδιορισμοῦ των.

Ἄρθρον 4.

1) Δημοδιδάσκαλοι ἀμελεῖς εἰς τὸ καθῆκόν των ἢ ὑστεροῦντες καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπὶ τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἔργου των δύνανται νὰ κηρυχθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀμέσου ἐπιθεωρητοῦ στάσιμοι δι' ὡρισμένον χρόνον.

2) Ὁ χρόνος τῆς στασιμότητος δὲν συνυπολογίζεται διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ μισθοῦ, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν δι' ἑκάστην προσαύξησιν μισθοῦ, οὐδὲ νὰ εἶναι ὀλιγώτερος τῶν ἓξ μηνῶν.

3) Ὁ τριὰκηρυσσόμενος στάσιμος ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, μὴ δυνάμενος νὰ ἀναδιορισθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του.

4) Δημοδιδάσκαλοι κηρυσσόμενοι στάσιμοι διὰ χρόνον ὑπερβαίνοντα τοὺς ἓξ μῆνας δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Τὸ Ἐπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται τελεσιδίκως, δυνάμενον νὰ ἄρῃ, νὰ ἐλαττώσῃ ἢ καὶ νὰ αὐξήσῃ τὸν χρόνον τῆς στασιμότητος. Ὁ δὶς κηρυσσόμενος στάσιμος δικαιοῦται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἂν κηρυχθῇ στάσιμος δι' ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 5.

1) Δημοδιδάσκαλοι διακρινόμενοι διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλόν των ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, διὰ τὴν διδακτικὴν καὶ παιδαγωγικὴν ἱκανότητα, διὰ τὴν φροντίδα των πρὸς βελτίωσιν ἑαυτῶν διὰ τῆς μελέτης παιδαγωγικῶν καὶ ἄλλων συγγραμμάτων, διὰ τὴν φροντίδα των πρὸς ἀνέγερσιν, συντήρησιν καὶ διακόσμησιν τοῦ διδακτηρίου των, πρὸς ὀργάνωσιν σχολικοῦ κήπου ἢ ἀγροκηπίων ἢ ἐπιτέλεσιν ἄλλων κοινωφελῶν ἔργων οὐσιαστικῶν κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ὁριμοδίου ἐπιθεωρητοῦ καὶ προτάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου νὰ τύχωσι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἐπαίνου καὶ τιμητικῆς διακρίσεως.

2) Οἱ οὕτω ἐπαινούμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑπεραίνωσι κατ' ἔτος τοὺς δύο δι' ἑκάστην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν. Λαμβάνουσι δὲ οὗτοι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χιλιόδραχμον γέρας ἀπονεμόμενον εἰς αὐτοὺς διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3) Αἱ σχετικαὶ προτάσεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων καταρτίζονται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου καὶ ὑποβάλλονται ἐν ἰδιαιτέρῳ πράξει εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς σχετικὰς προτάσεις μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

4) Ἐπιθεωρητὴς ἀμελήσας νὰ εἰσηγηθῇ σχετικὴν πρότασιν, θετικὴν ἢ ἀρνητικήν, εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τιμωρεῖται μετ' ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ προστίμου μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς μηνιαίας ἀποδοχάς του.

5) Ὁ ἔπαινος καὶ τὸ γέρας δύνανται νὰ ἀπονεμηθῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν διδάσκαλον τρεῖς τὸ πολὺ φοράς.

6) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναγράφεται κατ' ἔτος ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἀνάλογος πίστωσις πρὸς ἀπονομὴν τῶν ἀνωτέρω βραβείων.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΜΟΝΟΤΑΞΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας γνωστοποιεῖ ὅτι κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1924—1925 θὰ λειτουργήσωσι μονοτάξια διδασκαλεῖα ἐν Ἀθήναις Πύργῳ, Ἰωαννίνοις, Καστορίᾳ, Σπάρτῃ, Χανίοις, Μυτιλήνῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει.

Δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν γίνονται ἀ) δημοδιδάσκαλοι, ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ διοριστηρίους ὡς προσωρινοί, λαμβάνοντες ἐτησίαν ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν, β') ἀπόφοιτοι γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου ἄρρενες καὶ θήλεις μὴ ὑπερβάντες τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ὁριστικῶς ἐγγράφονται ὅσοι ἐπιτύχουν εἰς τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν συνισταμένην εἰς τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως καὶ ἀνάγνωσιν καὶ ἀνάλυσιν νεοελληνικοῦ κειμένου.

Δεκτοὶ εἰς ἐγγραφὴν γίνονται εἰς ἕκαστον διδασκαλεῖον μέχρι 40 (τεσσαράκοντα) ἀρρένων καὶ μέχρι 20 (εἴκοσι) θηλέων. Οἱ ὁριστικῶς ἐγγραφόμενοι διορίζονται προσωρινοὶ δημοδιδάσκαλοι καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχάς των, τοῦ ἔτους τῆς σπουδῆς ὑπολογιζομένου συνταξίμου.

Οἱ πτυχιοῦχοι τῶν μονοταξίων διδασκαλείων ἐξισοῦνται κατὰ πάντα πρὸς τοὺς πτυχιοῦχους δημοδιδασκάλους ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ ὑπηρετήσωσι ἐπὶ τρία ἔτη εἰς τὰ σχολεῖα Θρᾴκης, Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου.

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διενεργοῦνται μεταξὺ 1—15 Σεπτεμβρίου.

Οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες ὀφείλουσι νὰ λάβωσι λεπτομερῆ γνῶσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφοίτων τῶν μονοταξίων διδασκαλείων ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.

Ὁ ὑπουργὸς
Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ

Μὲ ὑποδείγματα ὀρθῆς γραφῆς

Ἀριθ. 1. 2. 3. 4.

Νέον σύστημα

Ὅλοι οἱ νεώτεροι παιδαγωγοὶ διδίσκουν ὅτι ἡ καλυτέρα γραφὴ εἶναι ἡ ὀρθή.

Μὲ τὴν ὀρθὴν γραφὴν ὁ μαθητὴς μανθάνει εἰς ὀλίγον διάστημα νὰ γράφῃ ὡραῖα.

Εἶναι ἡ ἁπλουστέρα καὶ ἡ φυσικωτέρα γραφή. Ὅσοι ἐφήρμοσαν τὸ σύστημά μας εἶναι κατενθουσιασμένοι.

Ὁ οἶκος μας ἐξέδοσε ἀπὸ πέρυσι τὸ νέο αὐτὸ σύστημα τῶν τετραδίων τῆς καλλιγραφίας εἰς 4 τεύχη ἐπὶ ἀρίστου χάρτου.

Κάθε τεῦχος τιμᾶται δρ. 1. τὰ ταχυδρομικὰ εἰς βάρος μας.

Ἐκδοτικὸς Οἶκος «ΑΘΗΝΑ»
Α. Ι. ΡΑΛΛΗ
Εὐριπίδου 6 — Ἀθῆναι.

ΔΙΑ ΣΧΟΛΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΑΠ' ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

Ποιήματα, Διάλογοι, Μονόλογοι, Κωμῳδίες καὶ Δραματάκια.

—o—

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ)

Διάλογοι, Δραματάκια καὶ Κωμῳδίες γιὰ τὰ παιδιά.

Ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν

ΕΚΔΟΤ. ΟΙΚΟΣ "ΑΘΗΝΑ„ Α. Ι. ΡΑΛΛΗ

Ὁδὸς Εὐριπίδου 6—Ἀθῆναι.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Α. ΡΟΥΧΩΤΗ

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

Είναι άλήθεια ότι γιά νά μπορέση κανείς σήμερα νά ζήση, νά τσαπ̃η στὴν Κοινωνία, πρέπει νά κάνη τὴ δουλειά του σύμφωνα μὲ τὴ σημερινὴ κοινωνικὴ ἐξέλιξη καὶ τὶς ἀπαιτήσεις της. Γιὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν ἔχη, νὰ μὴ ἐπαναπαύεται στὴ μόρφωση ποὺ μιὰ φορὰ ἐπῆρε, ἀλλὰ νὰ παρακολουθῆ τὴ σύγχρονη κίνηση καὶ πρόοδο ποὺ τυχὸν γίνηκε στὸ ἐπάγγελμά του. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φέρω παραδείγματα γιὰ νὰ ἀποδείξω τὴν ἀλήθεια αὐτοῦ τοῦ ἀξιώματος, γιατὶ ἕνα βλέμμα προσεκτικὸ γύρω μας σὲ ὁποιοδήποτε χειρωνακτικὸ ἐπάγγελμα ἐπιβεβαιώνει τὸ πρᾶγμα.

Ἂν δὲ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ἰσχύη γιὰ τὰ κατώτερα ἐπαγγέλματα ποὺ χρειάζονται μόνον ἐργασία μηχανική, μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῆ πόσο ἀπαραίτητο εἶναι νὰ παρακολουθῆ κανεὶς τὴν πρόοδο, ὅταν τὸ ἐπάγγελμά του ἀπαιτῆ διανοητικὴ ἐργασία.

Ἕνα τέτοιο ἐπάγγελμα εἶναι καὶ τοῦ δασκάλου. Ὁ δάσκαλος ἐργάζεται ὅλο διανοητικὰ μὲ τὴ μέθοδο ποὺ ἔμαθε ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια. Δὲν εἶναι διόλου ὑπερβολικὸ ἄν, ρίχνοντας κανεὶς μιὰ ματιὰ στὸ σημερινὸ σχολεῖο, εἰπῆ πὼς ἡ μόρφωση τοῦ δασκάλου, ἐκτὸς ἀπὸ λίγες ἐξαιρέσεις, εἶναι μπαγιάτικη, καὶ ἡ μέθοδός του μουχλιασμένη. Καὶ περιορίζεται μονάχα εἰς τὸ νὰ μαθαίνουν τὰ παιδιὰ κολυβογράμματα, κι' αὐτὰ μὲ κόπο καὶ παραδαρμό. Ἕνα δὲ μεγάλο μέρος εἶναι ζήτημα ἂν πιτυχαίνη κι' αὐτό.

Μοναχό του δὲ ἔρχεται τὸ ἐρώτημα: Γιατὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση; γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία; γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀποτελμάτωση; γιατὶ αὐτὴ ἡ κατάπτωση καὶ ἡ ἀπογοήτευση; γιατὶ ἡ ὀπισθοδρομικότητα καὶ ὁ μαρασμός; γιατὶ ὁ δάσκαλος δὲν ἀναγνωρίζει τὸ παραπάνω ἄξιωμα;

Δὲ θέλει κι' αὐτὸς νὰ ζήση; Δὲν ἔχει καμμιὰ φιλοτιμία νὰ παρακολουθῆ τὴν πρόοδο καὶ τὴν κίνηση στὸ ἐπάγγελμά του; Γιατὶ αὐτὸς νὰ μένη πίσω;

Ἂν παρακολουθήσουμε τὰ πράγματα θὰ βροῦμε πὼς ἡ μόρφωση ποὺ πῆρε μιὰ φορὰ ἀπὸ τὰ Διδασκαλεῖα ἴσως τότε νὰ ἦτανε ἀρκετή, γιὰ σήμερα ὅμως εἶναι πάρα πολὺ ὀρτωχὴ καὶ ἀνεπαρκής.

Μὰ καὶ ἀρτιωτάτη ἂν ἦτανε τὴν πῆρε σέ τέτοια ἡλικία ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ἐκτιμήση ὅλο της τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκταση. Ἀργότερα, ὅταν πέρασε ἀπὸ τὶς θεωρίες στὴν πρᾶξη, ποὺ τοῦ παρουσιαζότανε ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν ἐκτιμήση καὶ νὰ τὴν συμπληρώση, γιὰ πολλοὺς λόγους, δὲν μπόρεσε νὰ τὸ κάμη. Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἀπογοητεύτηκε μὲ τὸ ψωμὶ ποὺ τοῦ ἔκοψε ἡ Πολιτεία ἀπὸ τὸ 1905-1912. Ἔπειτα τόσο ἡ πολεμικὴ ὅσο καὶ ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῆ πὼς τὸν ἔβγαλε τελείως ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ τὸν ἔκαμε νὰ καταγίνεται σ' ὅλες τὶς ἄλλες δουλειὲς περισσότερο παρὰ στὸ ἐπάγγελμά του, τὸ δασκαλίκι.

Ἔπειτα οἱ ὑλιστικὲς τάσεις τῆς σημερινῆς Κοινωνίας μὲ τὴν τελεία ἀδιαφορία τοῦ Κράτους εἶναι ἄλλος λόγος ποὺ ἀνάγκασε τὸ δάσκαλο νὰ ἀπογοητευθῆ καὶ νὰ μαραθῆ. Ἔρχονται γιὰ συμπλήρωμα οἱ βιωτικὲς συνθῆκες καὶ ἡ ἀγρία βιοπάλη ποὺ ρίχνεται γιὰ νὰ ζήση καὶ ἔτσι τὸν κάνει νὰ βαρεθῆ τὸ ἐπάγγελμά του καὶ νὰ τὸ θεωρῆ γιὰ ἀγγαρεία, γιὰ χαμαλίκι, ἀφοῦ δὲν τοῦ ἐξασφαλίζει οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ζήση.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόγοι ἔλειπαν, μήπως εἶχε κανένα Περιοδικὸ γιὰ νὰ παρακολουθήση τὴ σύγχρονη κίνηση;

Ἄλλοῦ, μ' ὅλον αὐτὸν τὸν Παγκόσμιο σάλο, ἡ Παιδαγωγικὴ κίνηση δὲν ἔπαψε. Κάθε μέρα βγαίνουν συγγράμματα. Ἐδῶ δὲν ἔχομε οὔτε μετάφραση. Ἀλλοῦ γίνονται μαθήματα καὶ ὀργανώνουνται ταξείδια, ἐδῶ τὰ μαθήματα εἶναι ἀγγαρεία καὶ τὰ ταξείδια πολυτέλεια!!

Ἐνῶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος παρουσιάζεται αὐτὴ ἡ κατάσταση, ἀπὸ τὸ ἄλλο προβάλλει ἡ Παιδαγωγικὴ καὶ Κοινωνικὴ ἀπαίτηση: ὁ δάσκαλος νὰ εἶναι μορφωμένος. Νὰ κατέχη πολλὰ γιὰ νὰ μπορέση νὰ μεταδώση λίγα, γιὰ νὰ ἔχη τὴν ἀπαιτούμενη εὐκινησία καὶ νὰ ἀποκλείη τὸ μηχανισμὸ ἀπὸ τὴν ἐργασία του ποὺ τὴν κάνει σήμερα ἀγγαρεία.

Ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἡμιμάθεια τὸν γκρέμισαν στὴ συνείδηση τῆς Κοινωνίας. Σήμερα ὅμως προβάλλει ἡ ἀπαίτηση ὁ δάσκαλος νὰ παίρνη πλατιὰ μόρφωση κι' ἔτσι νὰ γκρεμισθοῦν ὅλες οἱ προλήψεις ποὺ ἔχει γιαὐτὸν σήμερα ἡ κοινωνία. Ἔτσι μονάχα παίρνη συναίσθηση γιὸ τὴ δουλειά του καὶ γιὰ τὴν Κοινωνική του ἀποστολή. Ἔτσι μονάχα ἐξελίσσεται καὶ ἐπιβάλλεται. Ἔτσι γίνεται ὠφέλιμος στὴν Κοινωνία.

Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ ὁ Κλάδος ἐγκαίρως κατάλαβε καὶ γιὰ τοῦτο γύρεψε ἐπίμονα τὴ Μετεκπαίδευση, μόλες τὶς οἰκτρές, ἄθλιες οἰκονομικές του συνθῆκες.

Μὲ τὴ μετεκπαίδευση, ὅπως θὰ ἀναπτύξουμε στὸ ἑπόμενο ἄρθρο μας καθὼς εἶναι ὡπλισμένος ὁ δάσκαλος μὲ τὴν πεῖρα, ξανοίγει νέους κόσμους, βλέπει μπροστά του καθαρά, οἱ θεωρίες ἁπλοποιοῦνται, οἱ ἐλλείψεις διορθώνονται καὶ καινούργια στοιχεῖα, *ποὺ πρωτήτερα μονάχα τὰ διαισθανότανε* μαθαίνει νὰ τὰ χρησιμοποιῆ. Βλέπει τὸν ἑαυτό του νὰ δυναμώνη—μαθαίνει νὰ χρησιμοποιῆ τὴν Ἐπιστήμη. ἐχτιμᾷ περισσότερο τὴ δουλειά του, παίρνει εὐκινησία καὶ ἀποκτᾷ ἀγάπη, γιατὶ *ξέρει τί γυρεύει, γιατὶ ξέρει πῶς θὰ πιτύχη καὶ ἀσφαλέστερα καὶ εὐκολώτερα καὶ ταχύτερα.* Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῆ κανεὶς περισσότερα γιὰ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔχει ἡ μετεκπαίδευση, ἀρκεῖ μονάχα νὰ συγκρίνη κανεὶς τὶς δυὸ ἡλικίες ποὺ μαθαίνει, τὴν παιδική, τοῦ Διδασκαλείου ποὺ χάφτει ὅ,τι τοῦ σερβίρουν καὶ τὴν ὥριμη γιὰ τὴ μετεκπαίδευση, ποὺ μπαίνει στὸ κάθε τι ἡ κρίση καὶ ἡ λογικὴ γιὰ νὰ καταλάβη τὶ προβλήματα ξανοίγονται μπροστὰ στὸ δάσκαλο καὶ ποὺ βλέπει πλέον καθαρὰ ὅ,τι πρωτήτερα ἦταν γιαὐτὸν σκοτεινὸ καὶ ἀκαθόριστο.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ εἶναι τόσο φανερά, ποὺ σ' ἄλλες χῶρες, ποὺ ἔχουν πληθώρα παιδαγωγικὰ συγγράμματα καὶ περιοδικὰ καὶ κάθε εἴδους βοηθήματα πρόχειρα, ἡ μετεκπαίδευση τῶν δασκάλων εἶναι συστηματική. Δὲν περιορίζονται ὅμως μονάχα στὴ μετεκπαίδευση, ἀλλὰ προσπαθοῦν νὰ τοὺς ἐνισχύσουν καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς γιὰ νὰ τοὺς κάμουν χρησιμωτέρους καὶ ὠφελιμωτέρους.

Στὴν Ἑλβετία π. χ. ἔπειτα ἀπὸ τὴ μετεκπαίδευση, ποὺ δὲν τὴν ἀρνεῖται τὸ Κράτος σὲ ὅποιον τὴν ζητήση, ὁ δημοδιδάσκαλος εἶναι ἰσότιμος μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἐπιστήμονας, τὸ δὲ πτυχίον του τοῦ δίνει τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβη καὶ τὶς ἀνώτερες θέσεις στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκπαιδεύσεως γενικά. Ἀφίνω τί γίνεται στὴ Γερμανία καὶ ἀλλοῦ.

Τί γίνεται ὅμως ἐδῶ; Ἐδῶ γιὰ τὴν ὥρα *ἐνισχύεται μὲ 128 Λρ. ἐπίδομα. Καί, μὲ τὸν ὀδοστρωτῆρα τὸν βαρὺ που περνάει, ἐξομοιοῦται, σύμφωνα μὲ τὴν Νεοελληνικὴ πραγματικότητα καὶ κατὰ τὸν δημοκρατικώτερον τρόπο μὲ πολλοὺς μαθητάς του τῆς ΣΤ' τάξεως* ποὺ τώρα εἶναι συνάδελφοί του δασκάλοι!

Ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίδα, καρκινοβατοῦντες, ὅλοι οἱ δασκάλοι νὰ δουλεύουν ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς! Νὰ παρακινηθοῦν κι' ἄλλοι νὰ *ὑποστοῦν τὰ εὐεργετικὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὸν Παράδεισο τῆς Ἀθήνας!* Καὶ ἡ Λαϊκὴ Ἐκπαίδευση νὰ ξεπεράση τὴν ἐποχὴ ποὺ μίσθωναν τὰ παιδιὰ μὲ τὸ ψαλτῆρι, ἀφοῦ ἄλλοι θὰ μαραίνωνται καὶ ἄλλοι θὰ ἀποθρασύνωνται!

Δὲ λαβαίνεται ὑπ' ὄψει ἂν σήμερα ἐξοικονομοῦνται ἢ ἱκανοποιοῦνται 50—100 ἄτομα, ἀλλὰ γενικὰ κρίνεται ἡ πρόνοια γιὰ τὴ Μετεκπαίδευση. Χρόνια ὁ Κλάδος εἶχε ὄνειρο νὰ τοῦ ἀνοιχτῆ μιὰ πόρτα, γιὰ νὰ μὴ μαραθῆ ἀπὸ ἀσφυξία. Κι' ἐνῶ ἐνόμιζε πὼς τὸ πέτυχε—τί εἰρωνεία!—οὔτε μιὰ ὀργανικὴ βαθμίδα δὲν εἶδε νὰ γίνη γι' αὐτόν. Σὰν νὰ τοῦ λένε: «Κακομοίρη, τί κάθεσαι ἐδῶ; ἂν καταλαβαίνης μέσα σου δύναμη σήκω κα φύγε, γιατὶ ἐδῶ εἶσαι καταδικασμένος νὰ πᾶς ἀπὸ μαρασμὸ καὶ νὰ πεθάνης; ἀπ' τὴν πεῖνα». Αὐτὸ λένε τὰ πράγματα.

Ἀλλὰ ὄχι. Ἂν τὸ Κράτος καὶ οἱ ἁρμόδιοι δὲν αἰσθάνονται τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχουν γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τοῦ Λαοῦ, ὁ Κλάδος θὰ συνεχίση τὸν ἀγῶνα του ὡς ποῦ νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὅλες οἱ δίκαιες ἀντιλήψεις ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὶς σύγχρονες ἀνάγκες τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

—ο—

(Γραμμένα στὴ δημοτική)

1. ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ ΜΕΡΟΣ Α', τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους (ὁ «Ἥλιος».
2. ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ ΜΕΡΟΣ Β' Ε. Παπαμιχαήλ».
3. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Ἀναγνωστικὸ Β' Δημοτικοῦ Μ. Κλεάνθους καὶ Μ. Παπαμιχάλου.
4. ΟΔΥΣΣΕΙΑ (διασκευή). Ἀναγνωστικὸ Γ' δημοτικοῦ Δ. Ἀνδρεάδου.
5. Ο ΗΛΙΟΣ. Ἀναγνωστικὸ Γ' δημοτικοῦ Ἐπ. Παπαμιχαήλ καὶ Δ. Βουτυρᾶ.

(Γραμμένα στὴν καθαρεύουσα).

5. Ο ΝΕΟΣ ΓΕΩΡΓΟΣ. Ἀναγνωσματάριον Α' δημοτικοῦ Γαλ. Καζαντζάκη.
7. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ Δ' δημοτικοῦ Μιλ. Βρατσάνου.
8. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ Ε' δημοτικοῦ Μ. Σακελλαροπούλου—Χ. Κυριακάτου—Ἑλ. Ρουσοπούλου.

Ἐκδοτικὸς Οἶκος
Δ. καὶ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
Ὁδὸς Σταδίου 56.
Ἀθήνας

Ὅλοι οἱ συνάδελφοι

Πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ στὸ

«ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΣ. --- ΤΙ ΕΔΟΣΕΝ Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΓΛΗΝΟΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Δημοκρατία» ἐν συνεχείᾳ συνεντεύξεως τοῦ Δ. Γλήνου εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ὑποβάλῃ καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας τὸ αὐτὸ ἐρώτημα περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκδηλουμένης ἐξεγέρσεως τοῦ κλάδου καὶ περὶ τῶν σημερινῶν αὐτοῦ ἀπαιτήσεων.

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω. Καὶ ἡ συζήτησις θὰ ἐτερματίζετο ἐδῶ, ἂν μὴ ὁ κ. Γλήνος, θέλων νὰνικυρώσῃ, ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ κλάδου ἐν μέρει ὀφείλεται εἰς τὴν ὁμαδικὴν ἀπόρριψιν ὅλων τῶν τροποποιήσεων ποὺ ἡ Ε' Γεν. Συνέλευσις ἐψήφισε σχετικὰ μὲ τὸν νέον νόμον, ἔρριπτε εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἀνακριβῆ βέβαιως πληροφορίαν ὅτι μὲ τὸν νέον νόμον οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων ὑπερδεκαπλασιάσθησαν. Ἡ Λιρίκησις δὲν ἠδύνατο νὰφήσῃ ἀνεπάντητον τοῦτο, ὄχι δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ διδάσκαλος ἱκανοποιεῖται ὡρκετὰ τοὐλάχιστον ἐν ἀναλογίᾳ μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους οἱ ὁποῖοι τώρα μόλις ζητοῦν τὸ Ἁπλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ των μισθοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ συζήτησις.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ
ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ

Εἰς τὸ φύλλον της τῆς 11 Αὐγούστου ἡ «Δημοκρατία ἐδημοσίευσε τὴν ἀκόλουθον συνέντευξιν μὲ τὸν Πρόεδρόν μας.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν δυσφορίαν τῶν δημοδιδασκάλων διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Νόμου περὶ τοῦ μισθοῦ των, κατόπιν τῆς συνεντεύξεως μετὰ τοῦ κ. Γλήνου, ἀπηυθύνθημεν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ε. Δρόσον, ὅπως ἔχωμεν καὶ τὰς γνώμας του ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του μάλιστα ταύτην, ἡ ὁποία δίδει ἰδιαιτέραν βαρύτητα εἰς ὅσα εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἴπῃ.

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΟΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

—Πληροφορούμεθα ἀπὸ τηλεγραφήματα τῶν δημοδιδασκάλων ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας εἰς τὴν ἐφημερίδα μας, ὅτι μεγάλη δυσφορία καὶ ἐξέγερσις ἐπικρατεῖ μεταξὺ αὐτῶν. Ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς ἐξηγήσητε τὰ αἴτια τούτου; ἠρωτήσαμεν τὸν κ. Δρόσον.

—Εἶνε καθῆκον μου, μᾶς ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Εἶνε ἀληθές, μᾶς εἶπε, ὅτι οἱ δημοδιδάσκαλοι δυσφοροῦν καὶ ἀγανακτοῦν διὰ τὴν μὴ δημοσίευσιν τοῦ ψηφισθέντος νόμου «περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἀποδοχῶν» αὐτῶν. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω μὲ γενικὰς γραμμὰς τὰ αἴτια.

»Ὁ κλάδος ἀντιλαμβάνεται, ὅτι δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν νὰ εἶνε τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ὁ δημοδιδάσκαλος ἡ τελευταία φροντὶς τῆς Ἐπισήμου Πολιτείας. Ὁ κλάδος ἡμῶν ὅλως ἀνίδεος εὑρέθη πρὸ τοῦ νέου συστήματος τῆς διαβαθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν του, πρὸ τοῦ συστήματος τῶν δέκα τριετιῶν· ὡς ἐπωνομάσθη, ἐνῷ καθῆκον εἶχεν ἡ ἁρμοδία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὑπηρεσία νὰ γνωρίσῃ πολὺ πρότερον αὐτὸ εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον διὰ νὰ γίνῃ μελέτη ἐπ' αὐτοῦ καὶ συζήτησις καὶ νὰ συνεισφέρῃ καὶ αὐτὸς τὴν πεῖράν του, ὥστε νὰ μὴ προκύψουν ἀδικήματα καὶ ἐξέγερσις τῆς Ἐπαγγελματικῆς αὐτοῦ συνειδήσεως. Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη γίνεται συνεργασία προηγουμένως τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν μὲ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλληλικοὺς κύκλους ἡ ὁποία εἶναι καὶ παραγωγικὴ εἰς ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Δὲν συνέβη λοιπὸν τὸ τοιοῦτον καὶ εἰς τὸ σύστημα τοῦτο τῶν τριετιῶν.

»Ἀνώτεροι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ προσῆλθον εἰς τὴν ε' Γεν. Συνέλευσιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἡμῶν καὶ τὸ ἀνεκοίνωσαν διὰ πρώτην φοράν, καὶ ἀνέπτυξαν καὶ ἐπέτυχον νὰ τὸ ἐπιβάλουν διὰ τῆς Συνελεύσεως ταύτης. Μεταχειρίζομαι τὴν φράσιν νὰ τό ἐπιβάλουν, διότι δὲν ἀπέχει τῆς ἀληθείας. Καὶ ἐξηγοῦμαι: Ὁ δημοδιδάσκαλος ὑπὸ τὴν σκληρὰν πίεσιν τῆς πείνας του, τῆς γύμνιας του, τῶν οἰκογενειακῶν του ἀπαιτήσεων καὶ βαρῶν καὶ ἐπομένως μὲ τὴν οἰκονομικήν του ἀπόγνωσιν εὑρίσκετο φυσικὰ εἰς τοιαύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν, ὥστε ἀπὸ τὸ ἀνέλπιστα προσφερόμενον διὰ τοῦ νέου τούτου συστήματος ποσὸν τῶν δῆθεν 25 ἑκατομμυρίων εἰς αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν του νὰ πλανηθῇ καὶ χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ συστήματος καὶ μὲ τὴν πολὺ τεχνικὴν καὶ ἐπίκαιρα ριφθεῖσαν ἀπειλήν, ὅτι ἂν δὲν τὸ παραδεχθῇ, ἡ λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ του προβλήματος ***θὰ ἀφεθῇ εἰς πολὺ ἀπώτερον μέλλον*** καὶ τότε θὰ φέρῃ αὐτὸς ὁ κλάδος τὴν εὐθύνην, χωρὶς δὲ καὶ νὰ ζητήσῃ καιρὸν πρὸς μελέτην αὐτοῦ ἐν ταῖς λεπτομερείαις, ἀπὸ ὅλως, ἐπαναλαμβάνω, ἐξαιρετικὴν ψυχολογικὴν κατάστασίν του, ἐδέχθη τοῦτο ***κατ' ἀρχὴν ἀλλὰ μόνον ὡς διαρρύθμισιν τῆς διαβαθμίσεώς του,*** δεδομένου ὅτι ἡ ἐκ ταύτης προκύπτουσα οἰκονομικὴ ἐπίσης διαρρύθμισις εἶναι καὶ ἀναξία λόγου διά τὰς σημερινὰς τῆς ζωῆς συνθήκας. Ἂς σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὑπάρχει καὶ κατηγορία διδασκάλων ἡ ὁποία ***οὐδεμίαν ἀπολύ ως*** λαμβάνει αὔξησιν. Περιωρίσθη δὲ μόνον ἡ ε' Συνέλευσις νὰ ὑποβάλῃ δι' ὑπομνήματος μερικὰς τροποποιήσεις χωρὶς νὰ θίξῃ τὰς βάσεις τοῦ συστήματος καὶ αἱ ὁποῖαι παρὰ τὰς ἐνεργείας τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ παρὰ τὰς ἐπισήμους διαβεβαιώσεις, ὅτι μερικαὶ ἀπ' αὐτὰς θὰ γίνουν δεκταὶ κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅλαι ἀπερρίφθησαν καὶ τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὡς ἀρχικῶς εἶχε.

»Τὸ τοιοῦτον ἀπερίφραστα λέγω ὑπῆρξε μέγα σφάλμα. Ἀφέθη οὕτω νὰ ριζωθῇ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Κλάδου ἡ ἀντίληψις, ὅτι σκόπιμα ἀπεκρύπτετο ἀπ' αὐτοῦ τὸ σύστημα τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἔχῃ οὕτος τὸν καιρὸν νὰ τὸ μελετήσῃ, νὰ τὸ ἐξονυχίσῃ εἰς τὰς λεπτομερείας του καὶ νὰ συνεισφέρῃ καὶ τὴν γνώμην του, γνώμην ἀπὸ τὴν πεῖράν του, γνώμην ἐπιβαλλομένην εἰς ἄμυναν τῶν νομίμων καὶ ἀπαραγράπτων δικαίων του καὶ λόγῳ προσόντων καὶ λόγῳ ὑπηρεσίας.

»Ἀφέθη οὕτω νὰ ριζωθῇ ἡ ἀντίληψις, ὅτι μόνον οἱ ὀλίγοι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου δικαιοῦνται ἀπολύτως νὰ ρυθμίζουν τὴν θέσιν τοῦ δημοδιδασκάλου καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ αὐτοῦ συμφέροντα καὶ ὅτι ἡ φωνή του εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρῶτον ἠθικὸν ἐλατήριον τῆς ἐξεγέρσεως τῆς ψυχῆς καὶ τῆς Ἐπαγγελματικῆς συνειδήσεως αὐτοῦ. Δικαίως λοιπὸν ὁ Κλάδος ἐχαρακτήρισε τὴν ἀπόρριψιν τῶν τροποποιήσεών του, αἵτινες καὶ ἀντεπροσώπευον τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ὑποχωρητικότητός του, συνδυάσας μάλιστα τοῦτο μὲ ὅσα ἐπίσημα ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐλέχθησαν, ὅτι δηλαδὴ «πρέπει πλέον νὰ παύσῃ οὗτος νὰ γκρινιάζῃ, νὰ συζητῇ περὶ μισθοδοσιῶν, νὰ πιέζῃ τὰ Ὑπουργικὰ Συμβούλια, νὰ συνέρχεται εἰς Ὁμοσπονδίας καὶ νὰ τρέφῃ ἐξωφρενικὰς ἐλπίδας κ. τ. λ».

»Τὸ σύστημα λοιπὸν τὸ ἐδέχθη ὁ Κλάδος ὡς σύστημα διαρρυθμίσεως τῆς διαβαθμίσεώς του παρ' ὅλα τὰ ἐπαγγελματικῶς ἠθικὰ ἀδικήματα, ὡς καὶ τὰ ὑλικὰ τοιαῦτα εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς κατηγορίας, καὶ ὄχι ὡς δῆθεν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν του, λύουσαν τὸ οἰκονομικόν του πρόβλημα, ὥστε νὰ παύσῃ πλέον νὰ συζητῇ περὶ μισθοδοσιῶν κ.τ.λ.

»Ἡ Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις τὸ ἐψήφισε καὶ εἶχε τὴν δικαίαν ἀξίωσιν ὁ Κλάδος νὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ δημοσιευθῇ καὶ νὰ ἦτο Νόμος τοῦ Κράτους, καὶ κεκτημένον του δικαίωμα, ὡς συνέβη τοῦτο εἰς τὰ Στρατιωτικὰ καὶ Δικαστικὰ Νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα σχεδὸν συγχρόνως ἐψηφίσθησαν.

»Εἶχε τὴν δικαίαν ἀξίωσιν ἀπὸ τὰ ψηφισθέντα ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια νὰ θεωρηθῇ τοῦτο ***ὡς τὸ πρωτίστης ἀνάγκης*** καὶ ὄχι αὐτὸ μόνον νὰ εὑρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ αἵρεσιν νὰ δημοσιευθῇ ἢ ὄχι. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἄλλο σημεῖον χαρακτηρισθὲν δικαίως ὡς ταπείνωσις, ὡς περιφρόνησις τοῦ δημοδιδασκάλου. Ἰδοὺ καὶ ἄλλο ἐλατήριον τῆς ἐξεγέρσεως τῆς διδασκαλικῆς ψυχῆς καὶ συνειδήσεως».

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

—Καὶ ποῖαι, Κύριε Πρόεδρε, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Κλάδου σήμερον.

«Ὁ Κλάδος ἀπαιτεῖ σήμερον ἀπὸ τὴν Πολιτείαν ὡς ἠθικήν του ἱκανοποίησιν τὴν ἄμεσον δημοσίευσιν τοῦ Νόμου τούτου, τὸν ὁποῖον ἐφ' ὅσον ἐψήφισεν ἡ Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις θεωρεῖ ἀναφαίρετον δικαίωμά του. Τὸ νέον τοῦτο σύστημα ἡ Ὁμοσπονδία μελετᾷ τώρα εἰς τὰς λεπτομερείας του καὶ θὰ ζητήσῃ ἐν καιρῷ ἀπὸ τὴν πολιτείαν τὴν μεταρρύθμισιν του, ὥστε νὰ ἀρθοῦν τὰ ἀδικήματα ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα ἡ μὴ καὶ ὑπὸ τοῦ κλάδου μελέτη τοῦ συστήματος ἐπέτρεψε νὰ προκληθοῦν.

»***Ἀλλὰ πλὴν τούτου ὁ Κλάδος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα καὶ διὰ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὰ αὐτὰ μέτρα οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, τὰ ὁποῖα μελετᾷ καὶ δι' ὅλους***

ἐν γένει τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζήσῃ καὶ ὁ δημοδιδάσκαλος καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὰ μέσα νὰ ἀντιπαλαίσῃ εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς ζωῆς. Δικαιοῦται εἰς ταῦτα, διότι ἔχει τὴν συναίσθησιν τοῦ τί προσφέρει εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν. Τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καταρρέει ἡ δὲ Πολιτεία ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ στηρίξῃ. Εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τὸν δημοδιδάσκαλον πρέπει πρώτιστα πάντων νὰ στραφῇ ἡ μέριμνα καὶ προσοχὴ Αὐτῆς χάριν τῆς ἀναπλάσεως καὶ τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ Ἔθνους ἡμῶν».

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. Δ. ΓΛΗΝΟΥ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀνωτέρω συνεντεύξεως τοῦ Προέδρου μας, ὁ κ. Γληνὸς ἐδημοσίευσε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν εἰς τὴν «Δημοκρατίαν», τὴν ὁποίαν ἀναδημοσιεύομεν.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων ποὺ ἐπροκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀξιόλογης ἐφημερίδας σας, σᾶς γνωστοποιῶ ὅτι ὁ σχετικὸς νόμος ἀφοῦ ἐξετάσθηκε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπογράφηκε καὶ δημοσιεύεται. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔδωκε ἀφορμὴ στὸν κ. Δρόσο, πρόεδρον τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας νὰ μιλήσῃ μὲ ἕνα τρόπο ἀρκετὰ παράδοξο, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐξετάσω μερικὰ σημεῖα τῆς δημιλίας τοῦ κ. Δρόσου. Καὶ πρῶτα-πρῶτα θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ τονίσω ὅτι τὸ Προεδρεῖο τῆς Ὁμοσπονδίας ἀνέκαθεν κάνει μία πολὺ λεπτεργη, ἂν ὄχι σκόπιμη σύγχυση μεταξὺ τῶν ἐκπαιδευτικῶν γνωμῶν τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, τὸ πῶς δηλ. θὰ μοιράσουν τὰ ἔξοδα μεταξὺ τῶν Ὑπουργείων, ποιὲς δαπάνες θὰ θεωρήσουν ἀναγκαιότερες, καὶ ἀμεσώτερες, μὲ ποιὰ ἔσοδα θὰ τὶς ἀντιμετωπίσουν καὶ ὅλα τὰ τέτοια ποὺ κανονίζουν τὰ διάφορα κόμματα στὰ προγράμματά των καὶ οἱ διάφορες Κυβερνήσεις ἀνάλογα μὲ τὰ συμφέροντα τῶν τάξεων ποὺ ἐκπροσωποῦν. Οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τῶν ὑπουργείων, ὅσοι τοὐλάχιστον ἐνδιαφέρονται ἀληθινὰ γιὰ τὴν πρόοδο τῶν κλάδων ποὺ ἀντιπροσωπεύουν, ἕνα ἔχουν καθῆκον, νὰ ζητοῦν ἀδιάκοπα καὶ νὰ συστήνουν εἰς ὅλες τὶς Κυβερνήσεις, καὶ εἰς ὅλα τὰ κόμματα νὰ διαθέτουν ὑπὲρ τοῦ κλάδου των, ὁλόενα περισσότερα μέσα καὶ νὰ μὴν ἀφήνουν εὐκαιρία, ἂν μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν, ὅσο εἶναι δυνατὸν περισσότερα. Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι μπορεῖ καὶ νὰ ὑπῆρξαν στὸ Κέντρο καὶ ὑπάλληλοι ἢ ἀδιάφοροι γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ ἐξύψωση τοῦ κλάδου των ἢ καὶ τόσο μικρόψυχοι ὥστε νὰ εἶναι εἰσηγηταὶ μέτρων ἐχθρικῶν. Ἀλλὰ τὸ παράδοξο εἶναι ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ ἐκπροσωποῦν τὸ διδασκαλικὸ κόσμο κατὰ τὴν τελευταία δεκαπενταετία φαίνεται νὰ στέργουν περισσότερο τὶς καταστάσεις τῆς στασιμότητας καὶ τῆς ἀδιαφορίας ἀπὸ τὴν προοδευτικὴ κίνηση, ἔστω καὶ ἀργή. Τοὐλάχιστον τὸ παρελθὸν αὐτὸ μᾶς διδάσκει καὶ τοῦ κοροϊδου τὰ δείγματα δὲν εἶναι διαφορετικά. Γιατί ἂν μοῦ ἐπιτρεπῇ νὰ ὑπενθυμίσω καὶ λίγη ἱστορία μοῦ φαίνεται ὅτι στὰ 1913 ἡ Κυβέρνηση τῶν Φιλελευθέρων ἰφοῦ πρῶτα κατάργησε τὴν καταθλιπτικώτατη «διαβάθμιση» καὶ ἀπολύτρωσε τὸ δημοδιδασκαλικὸ κόσμο ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν δημάρχων ἀναλαμβάνοντας θαρρετὰ τὶς δαπάνες τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐμπνευσμένη στὰ ἐκπαιδευτικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο κύκλο τῶν δημοτικιστῶν εἰσηγήθηκε μιὰ σοβαρώτατη ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση ὅπου καὶ ἡ θέση τοῦ δημοδιδασκάλου ἀνάλογα μὲ τὶς συνθῆκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑψωνότανε σημαντικά. Καὶ πάλι ἡ ἴδια Κυβέρνηση στὰ 1919 ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄλλη μεταρρυθμιστικὴ ἐργασία, ποὺ ἔκαμε γιὰ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ἐψήφισε νόμο καὶ διπλασίασε σχεδὸν τὶς ἀποδοχὲς τῶν διδασκάλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ τώρα πάλι ἡ πρώτη Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση ἐμπνευσμένη ἀπὸ τοὺς ἴδιους κύκλους τῶν δημοτικιστῶν αὔξησε τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Κράτους κατὰ 50 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς Παιδείας καὶ αὐτὸ ἦταν τὸ πρῶτο της ζήμα. Καὶ αὐτὲς οἱ τρεῖς ἐποχές, ποὺ ἀνέφερα εἶναι νομίζω οἱ μόνες ἐποχές, κατὰ τὴν τελευταία εἰκοσιπενταετία, (ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς μερικὲς βελτιώσεις δεκαδράχμων καὶ εἰκοσιπενταδράχμων) ὅπου ἔγεινε σοβαρὴ καὶ σημαντικὴ ἐργασία γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ σχολείου καὶ τοῦ διδασκάλου. Καὶ ὅμως οἱ ἐποχὲς αὐτὲς ἐπεσύρανε τὴν πιὸ λυσσαλέα, τὴν πιὸ συκοφαντική, τὴν πιὸ κακόκιστη ἀντίδραση ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου. Ἔτσι καὶ τώρα, ὅλως διόλου αὐθόρμητα καὶ χωρὶς νὰ πιεσθῇ ἀπὸ κανένα, ἔρχεται ἡ πρώτη Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση σύμφωνα μὲ τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα ποὺ διακήρυξε στὴ . ουλὴ καὶ θέτοντας τὴ βάση τοῦ νέου δημοτικοῦ σχολείου ψηφίζει α') μιὰ ἄμεση αὔξηση τοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων, κατὰ 25 ο)ο κατὰ μέσον ὅρο, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ ἔστω καὶ στοιχειωδῶς δίκαια βάση μισθοδοσίας των, συγκριτικὰ μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

β'.) Ἰδιαίτερα καὶ μοναδικὰ γιὰ τοὺς δημοδιδασκάλους δέκα τριετεῖς προσαυξήσεις μὲ τὸ δέκατο τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ἐνῷ γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους, τὸ σχετικὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως ἔδωκε δ τριετίες μὲ τὸ δέκατο τοῦ βασικοῦ μισθοῦ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ μὲν ἄμεση ἐτησία αὔξηση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνεβαίνει στὰ 27 ἑκατομμύρια, ἡ δὲ μελλοντική, μόλις προβοῦν οἱ τριετίες, σὲ 40-50 ἑκατομμύρια. Γενικὰ δηλ. ὁ μέσος ὅρος τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ κράτους μετατέθηκε ἀπὸ 400 σὲ 600 δρ. ἤτοι ἐβελτιώθηκε κατὰ 50 ο)ο. Καὶ προσθέτω ἀκόμη καὶ ἕνα ἄλλο. Ὅτι ὁ προπολεμικὸς μισθὸς τῶν δημοδιδασκάλων μὲ τὸ νέο νομοσχέδιο στὶς περισσότερες μὲν κατηγορίες τῶν ὑπερδεκαπλασιάστηκε, σὲ μερικὲς δὲ κατηγορίες ὑπερεικοσαπλασιάστηκε. Καὶ ὅμως, πρὶν ἀκόμη νὰ δημοσιευθῇ ὁ νέος νόμος, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου διακήρυξε, ὅ,τι ἔγεινε ὡς τώρα ἀποτελεῖ στοιχειωδεστάτη βελτίωση καὶ πρέπει μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους νὰ αὐξηθοῦν καὶ πάλιν οἱ ἀποδοχὲς τῶν δημοδιδασκάλων.

γ'.) Κατάργησε κάθε ἴχνος ἀπὸ τὴν τυραννικὴ καὶ ἄδικη διαβάθμιση σὲ πρωτοβαθμίους κλπ. καὶ ἄνοιξε σὲ ὅλους ὅσοι δουλεύουν μέσα στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, διάπλατα τὸ δρόμο γιὰ νὰ φθάσουν στὸ ἀνώτατο ὅριο τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς συντάξεως. Ἂν μερικοὶ λόγῳ ἡλικίας δὲν θὰ προφθάσουν, γιατὶ νὰ καταρῶντιαι τὸ παρὸν καὶ ὄχι τὸ παρελθόν; Οἱ νέοι διδάσκαλοι ἀπελλάγηκαν ἀπὸ κάθε τέτοια τυραννία.

δ'.) Διέθεσε γιὰ δργάνωση Διδασκαλείων μὲ ὑποτροφίες ὅλων τῶν μαθητῶν καὶ γιὰ μόρφωση προσωπικοῦ τῶν Διδασκαλείων. Ἄλλα 20 ἑκατομμύρια. Ἡ μήπως ἡ δαπάνη αὐτὴ δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἀνυψώσεως τοῦ δασκάλου.

Παρελείπω νὰ ἀναφέρω ἄλλα σημαντικὰ γιὰ τὴν παιδεία νομοθετήματα. Καὶ ὅμως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας δὲν βρίσκει πιὰ καλὴ λέξη γιὰ ὅλα αὐτά. Βρίσκει μόνο τὸ Νομοθέτημα ἀδικεῖ (!) καὶ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τὸ δάσκαλο, ὅτι ὑφησπάγη (!) ἡ ἐπιδοκιμασία του ἀπὸ τοὺς δασκάλους, ὅτι ἐκπλήγη(!) δι' ἀπειλῶν ἡ ἐκλογὴ του. Καὶ τὸ παραδοξότατον εἶναι, ὅτι παρ' ὅλα τὰ φοβερὰ τοῦτα... ζητεῖ ἐπιτακτικῶς νὰ δημοσιευθῇ ὁ νόμος ὡς... κεκτημένον ὑλικὸν καὶ ἠθικὸν δικαίωμα τῶν διδασκάλων.

Ἀπὸ ὅλη του τὴ συνέντευξη ἕνα καὶ μόνο λογικὸ συμπέρασμα συνάγεται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δημοσιευθῇ αὐτὸς ὁ νόμος. Καὶ ὅμως τὸ πραγματικὸ συμπέρασμά του εἶνε ἀντίθετο καὶ συγκρούεται μὲ ὅλη τὴν ἐπιχειρηματολογία του. Ὁ νόμος ὑφησπάγη, λέγει, διότι δὲν συνεζητήθη προγενεστέρως ἀπὸ τοὺς διδασκάλους. Ἀλλὰ γνωρίζει ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι ἂν δὲν ἔγινε τοῦτο, πρωτίστως πταίει, αὐτὸ τὸ τότε προεδρεῖο τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν κατασκοφάντηση τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν ὑπουργῶν, μὲ τὴν κακή του πίστη καὶ τὴ χυδαία ὑβρεολογία ἔγινε ἀνάξιο γιὰ κάθε σοβαρὴ συζήτηση ἀπὸ μέρος τοῦ Κράτους. Μήπως φιλοδοξεῖ τὶς ἴδιες δάφνες καὶ τὸ νέο προεδρεῖο; Διότι τί σημαίνει ἡ φράση τοῦ κ. Δρόσου «τῶν δῆθεν 25 ἑκατομμυρίων;» Ἀρνεῖται ὅτι ἡ ἄμεση ἐτησία αὔξηση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνέρχεται σὲ 27 ἑκατομμύρια ἐπὶ τῶν σημερινῶν 100; Ἡ νομίζει, ὅτι ὁ Ἀπρίλης τοῦ 1924 εἶναι ἡ ἀμετακίνητη ἀρχὴ τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ὁ Ἀπρίλης τοῦ 1925 τὸ τέλος της; Τὸ «δῆθεν» λοιπὸν ἐκεῖνο εἶνε πολὺ ὑποπτο. Καὶ πότε ἀντιλήφθηκε τὸ προεδρεῖο τὶς πλεῖ; κτάνες καὶ τὶς παγίδες τοῦ νέου νομοσχεδίου;

Ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ ἀνακτύχθηκε τὸ νομοσχέδιο στὴ Δασκαλικὴ συνέλευση ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ψηφίστηκε, πέρασαν δυὸ μῆνες σχεδόν. Γιατί λοιπὸν δὲν ζήτησαν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ μὴ ψηφιστῇ; Καὶ γιατὶ τώρα ζητοῦν νὰ δημοσιευθῇ; Ἀλλὰ τὸ μυστήριο ἔχει μιὰ ἐξήγηση. Τὸ προεδρεῖο τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, ὡς τώρα τοὐλάχιστο, φαντάζεται, πὼς ἂν δὲν ὑβρίζῃ καὶ κατασυκοφαντῇ τὶς κεντρικὲς ὑπηρεσίες, δὲν θὰ ἔχῃ λόγον ὑπάρξεως. Πρέπει ὅλοι οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι ἐχθροὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τοῦ δασκάλου, γιὰ νὰ εἶναι φίλοι του μόνο οἱ ἐπαγγελματικοὶ του ἀντιπρόσωποι.

Τὸ νέο Προεδρεῖο τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι τρομοκρατημένο ἀπὸ τὸ παρελθόν. Ἐγγοεῖ νὰ μὴν ὑστερήσῃ εἰς τὴν φωνασκίαν. Τὸ ὅτι τὸ κράτος δὲν ἐδέχθηκε τὶς τροποποιήσεις, ποὺ ἦ ἦταν ἀμελέτητες ἢ ἦταν ἁπλῶς ἐκαυξητικὲς τοῦ ποσοῦ ποὺ ἀπεφάσισε τότε νὰ διαθέσῃ γιὰ τοὺς δασκάλους, θεωρήθηκε ταπείνωσις καὶ περιφρόνησις τοῦ δημοδιδασκάλου, «ἐξεγείρουσα τὴν ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν» κτλ. Τὸ προεδρεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας πρέπει νὰ πεισθῇ ὅτι μέσα εἰς τὸ σημερινὸ κράτος, δυὸ δρόμοι εἶναι ἀνοιχτοί. Ἢ ἡ θετικὴ συμβολὴ στὴν πρόοδο τῆς σημερινῆς κατασττάσεως ἢ ἡ ἀπόλυτη, μὰ καθαρή, ξάστερη καὶ τίμια ἄρνηση μὲ τὴν προϋπόθεση τῆς δημιουργίας ἄλλου μέλλοντος σὲ ἄλλα καθεστῶτα. Μέσα στὸ Προεδρεῖο τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι μερικὰ μέλη ποὺ ἐννοοῦν πολὺ καλὰ τί θέλω νὰ κῶ. Ἂν θέλουν νὰ ἐξωθήσουν τὸ δάσκαλο σὲ ἀπόλυτη ἄρνηση τοῦ σημερινοῦ κράτους, σὲ πόλεμο κατὰ τοῦ Κράτους μὲ ὁποιαδήποτε μέσα καὶ ὁτιδήποτε καὶ ἂν κάνῃ, ἂς τὸ πράξουν, φανερά. καθαρὰ καὶ τίμια. Εἶναι μιὰ τακτικὴ καὶ αὐτὸ καὶ ἕνα σύστημα ἰδεῶν. Ὅσοι ὅμως δάσκαλοι ἐννοοῦν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὸ κράτος τὸ σημερινό, ὅς μάθουν ὅτι ἡ κατασυκοφάντηση καὶ ἡ κακοπιστία ποτὲ δὲν τοὺς ὠφέλησε σὲ τίποτε. Ἡ μόνη σωστὴ σχέση τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ τὸ Κράτος εἶναι ἡ ἔντιμη καὶ ειλικρινὴς συνεργασία μὲ ἀμοιβαία ἐλευθερία κριτικῆς ἀντικειμενικῆς καὶ καλόπιστης. Ὅ,τι κέρδισαν ὡς τώρα, τὸ κέρδισαν συνεργαζόμενοι μὲ κείνους ποὺ ἀγαποῦν τὴν παιδεία, ἀγαπῶντας μαζὶ τὸ λαό τους καὶ τὸν ἀνθρώπινο πολιτισμὸ καὶ βάζοντας τὸν ἑαυτό τους ὁλόκληρο στὴν ὑπηρεσία ἑνὸς καλυτέρου μέλλοντος. Ἡ ἱστορία δὲν σβήνεται μὲ φωνὲς καὶ βρισιές. Καὶ δὲν θὰ παύσω ποτὲ νὰ τονίζω, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ στρέψῃ τὴν προσοχή της ἡ Ὁμοσπονδία καὶ στὴν παιδία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκδίωξη τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τοῦ δασκάλου, ἀλλὰ τὴν ὑποβοηθεῖ.

1ῃ Αὐγούστου 1924.

Δ. ΓΛΗΝΟΣ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΡΟΣΟΥ

Διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡ κοινὴ γνώμη μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος ἀπαιτῶν νὰ ληφθῇ σήμερον παρὰ τῆς Πολιτείας ἡ αὐτὴ μέριμνα, ἡ ὁποία λαμβάνεται καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καὶ ἄπληστος εἶνε καὶ ἀγνώμων, ἐδόθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Δημοκρατίαν» τῆς 20ῆς τὰ ἀκόλουθα π ρ α γ μ α τ ι κ ὰ στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται τί ὄντως ἔδοσε ὁ νέος νόμος εἰς τὸν κλάδον.

Ὁ κ. Γληνὸς διϊσχυρίζεται, ὅτι διὰ τοῦ ψηφισθέντος νόμου ἡ ὀργανικὴ βάσις μισθοῦ τῶν διδασκάλων μετετέθη κατὰ μέσον ὅρον ἀπὸ 400 δρ. εἰς 600, ἤτοι ὅτι ηὐξήθη κατὰ 50 ο)ο καὶ β' ὅτι ὁ προπολεμικὸς μισθὸς εἰς τὰς περισσοτέρας μὲν κατηγορίας τῶν διδασκάλων ὑπερδεκαπλασιάσθη, εἰς μερικὰς δὲ καὶ ὑπερεικοσαπλασιάσθη. Ὁ τοιοῦτος διϊσχυρισμὸς τοῦ κ. Γληνοῦ δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Κατὰ ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στοιχείων ἀπὸ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ ψηφισθέντος νόμου τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ εἶνε ὄχι 50 ο)ο, ἀ λ λ' 27 ο)ο, μ ό ν ο ν, τὸ δὲ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τῶν διδασκάλων ἐν σχέσει μὲ τὸν προπολεμικόν των μισθὸν εἶναι ἀπὸ 5 1)2 ἕως 8 1)2 φορὰς περισσοτέρου, κλπ. κλπ. Οἱ διδασκάλων τρίτης τάξεως τῶν· ὁποίων αἱ μὲ τὸν νέον νόμον ἀποδοχαὶ εἶναι 10, 11,

13 φορὰς περισσότερον τῶν προπολεμικῶν. Καὶ ἴνα πῶς κατὰ κατηγορίας διδασκάλων.

Α'.

Κατηγορία Α'. — Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 580. Βάσις νέου νόμου δρ. 400, ἤτοι ἐλάττωσις κατὰ δρχ. 180 Ἀναγνώρισις ἐξ τῶν δεδουλευμένων τριετιῶν μόνον 7, δρχ. 280. Ἄρα ὀργανικὴ αὔξησις δρχ. 100, ἤτοι 17 ο/ο.

Κατηγορία Β'. — Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 560, 540, 520. Βάσις νέου νόμου δρχ. 400, ἤτοι ἐλάττωσις δρ. 160, 140, 120. Ἀναγνώρισις τριετιῶν δεδουλευμένων μόνον 6, δρ. 240. Ἄρα ὀργανικὴ αὔξησις δρχ. 80 100, 120, ἤτοι 14 ο/ο, 18 1)2 ο/ο, 23 ο/ο.

Κατηγορία Γ'. Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 500, 480, 460. Βάσις νέου νόμου δρχ. 400 ἤτοι ἐλάττωσις κατὰ δρχ. 100, 80, 60. Ἀναγνώρισις τριετιῶν 5, δρ. 200, Ὀργανικὴ αὔξησις δρχ. 100, 120, 140, ἤτοι 20 ο/ο, 25 ο/ο, 30 ο/ο.

Κατηγορία Δ'.—Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 440, 420 Βάσις νέου νόμου δρχ. 400, ἤτοι ἐλάττωσις κατὰ δρ. 40, 20. Τριετίαι 4, δρχ. 160. Ἄρα ὀργανικὴ αὔξησις δρχ. 120, 140, ἤτοι 27 ο/ο, 33 ο/ο.

Κατηγορία Ε'. — Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 400. Βάσις νέου νόμου 400. Τριετίαι αἱ τυχὸν δεδουλευμέναι. Ἄρα αὔξησις δρχ. 0 ο/ο, 10 ο/ο, 20 ο/ο, 40 ο/ο.

Κατηγορία ΣΤ'. — Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 380, 360. Βάσις νέου νόμου δρ. 400. Αὔξησις βάσεως δρχ. 20, 40, Τριετίαι 3. Δρχ. 120. Ἄρα αὔξησις δρχ. 140, 160, ἤτοι 34 ο/ο, 44 ο/ο.

Κατηγορία Ζ'. — Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 340. Βάσις νέου νόμου δρχ. 400, ἤτοι αὔξησις δρχ. 60. Τριετίαι 2. Δρχ. 80, Ἄρα αὔξησις δρχ. 140, ἤτοι 38 ο/ο.

Κατηγορία Η'. Ὀργανικὴ βάσις δρ. 320. Βάσις νέου νόμου δρχ. 400. Αὔξησις βάσεως δρχ. 80. Τριετίαι αἱ τυχὸν δεδουλευμέναι.

Κατηγορία Θ'. — Ὀργανικὴ βάσις δρχ. 260, 275, 290, 305. Βάσις νέου νόμου δρχ. 400. Τριετίαι δὲν ἀναγνωρίζονται. Αὔξησις βάσεως δρ. 140, 125, 110, 95, ἤτοι 54 ο/ο, 45 ο/ο, 38 ο/ο 31ο/ο.

Β'.

Οἱ ἔχοντες προπολεμικῶς ὑπερδεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν πρωτοβαθμιοι ἐλάμβανον μισθὸν δρ. 180. Οἱ δὲ καὶ μὲ τὸ 20δραχμον διευθυντικὸν ἐπίδομα δρ. 200. Μὲ τὸν νέον νόμον θὰ λαμβάνουν σύνολον ἀποδοχῶν οἱ μὲν τελευταῖοι δρχ. 1561 ἤτοι περίπου 8 φορὰς περισσότερον, οἱ δὲ ἄλλοι 1472, 1380, 1288, ἤτοι 8 1)2, 7 1)2 καὶ 6 1)2 φορὰς περισσότερον.

2) Οἱ προπολεμικῶς πρωτοδιοριζόμενοι ἐλάμβανον οἱ μὲν πρωτοβάθμιοι δρχ. 150, οἱ δὲ δευτεροβάθμιοι 120. Σήμερον θὰ λαμβάνουν ὅλοι ταῦτοι δρχ. 840 ἤτοι 5 1)2 καὶ 7 φορὲς περισσότερον.

3) Οἱ δευτεροβάθμιοι μὲ 15ετῆ ἐλάμβαναν προπολεμικῶς δρχ. 150. Οἱ ἀνειστιχοί των σήμερον θὰ λαμβάνουν σύνολον ἀποδοχῶν δρχ. 1196 καὶ 1104 ἤτοι 8 καὶ 7 φορὰς περισσότερον.

4) Οἱ σημερινοὶ μὴ προσοντοῦχοι, οἱ μὴ ὑπάρχοντες σχεδὸν προπολεμικῶς, πλὴν τῶν ὑποδιδασκάλων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὰς τρεῖς πενταετίας των ἐλάμβανον δρχ. 70, 80, 90 μὲ τὸν νέον νόμον θὰ λαμβάνουν σύνολον ἀποδοχῶν δρ. 920, ἤτοι 13, 11, 10 φορὰς περισσότερον.

Ἀθῆναι 17 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δι. Ὁμοσπονδίας
Ε. ΜΡΟΣΟΣ

ΑΛΛ' Ο κ. ΓΑΛΗΝΟΣ ΕΠΙΜΕΝΕΙ

Καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς 21 ἐπετέλεσεν ὁ κ. Γληνός:

«Ὁ ἰσχυρισμός μου εἶναι διμερής. Τὸ πρῶτο μέρος ἀφορᾷ τὴ μετάθεση τοῦ μέσου ὅρου τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ σ' αὐτὸ ἀπαντᾷ γενικὰ ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι ἡ βελτίωση εἶναι 27 ο/ο καὶ ὄχι 50ο/ο. Ἂς προσπαθήσῃ λοιπὸν νὰ ἐννοήσῃ. Ποιὸς ἦταν ὁ μέσος ὅρος τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων πρὶν νὰ ψηφιστῇ ὁ νέος νόμος;

Εἴχαμε τρεῖς τάξεις δασκάλων. Ἡ τρίτη τάξη εἶχε μισθολογικὰ ὅρια ἀπὸ 260 305 δραχμές. Μέσος ὅρος δρ. 282, 5. Ἡ Β'. τάξη εἶχε μισθολογικὰ ὅρια ἀπὸ 400-580 δρ. (ἂν καὶ μόνο ὡρισμένοι δασκάλοι γιὰ εἰδικοὺς λόγους ἐπῆραν 578 δρ.) καὶ τὸ ἀληθινὸ μισθολογικὸ ὅριο ἦταν 560 δρ. Μέσος ὅρος δρ. 490. Κοινὸς μέσος ὅρος κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν τριῶν τάξεων δρ. 374, δηλαδὴ κάτω καὶ ἀπὸ τὴ βάση τοῦ νέου Νόμου.

Πῶς μετατρέπηθηκε μὲ τὸ νέο Νόμο ὁ μέσος ὅρος; Βασικὸς μισθὸς δρ. 400, ἀνώτατο ὅριο δρ. 800, ἤτοι μέσος ὅρος δρ. 600 Αὐτὰ εἶνε τὰ μισθολογικὰ ὅρια τοῦ νέου Νόμου. Γιατὶ ὁ νόμος, μάλιστα ἕνας νόμος μὲ ὀργανικὸ σύστημα, ὅπως αὐτὸς ποὺ ψηφίστηκε, ρυθμίζει μονιμώτερα μιὰ κατάσταση. Ἂν δηλ. οἰκονομικὰ μείνωμε στὸ σημερινὸ σημεῖο σὲ λίγα χρόνια χωρὶς καμιὰ μεταβολὴ νὰ γίνῃ στὸ νόμο, ὁ μέσος ὅρος τοῦ πραγματικοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῶν δασκάλων θὰ εἶναι 600 δρ. ἤτοι ἀπὸ 374 ἕως τὶς 600 βελτίωση 60 ο/ο. Σήμερα βέβαια ἡ ἄμεση βελτίωση εἶναι λιγώτερη. Ἂν παίρνωμε τὰ ἀπολύτως σημερινὰ μισθολογικὰ ὅρια ἔχομε μέσο ὅρο 540 δρ. ἤτοι ἄμεση πραγματικὴ μετάθεση ἀπὸ 374 εἰς 540 δρ. ἤτοι βελτίωση 46 ο/ο. Λύτα λένε οἱ ἀριθμοί. Καὶ ἡ δική μου βεβαίωση ὄχι μόνο δὲν ἦταν ὑπερβολή, ἀλλὰ κατώτερη ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

Τὸ δεύτερο μέρος τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀναιρέσῃ μὲ πολλοὺς ἀριθμούς, ποὺ παραθέτει ὁ κ. Ἀρώσος γιὰ ὅλες τὶς κατηγορίες τῶν δασκάλων, ἀλλὰ δυστυχῶς κάνει μερικὰ λάθη, συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα δὲν ξέρω. Γι' αὐτὸ ἡ ἀκρίβεια δὲν εἶναι μὲ τὸ μέρος του. Λησμονεῖ δηλ. σὲ ὅλους τοὺς ὑπολογισμούς του α'. τὰ ἕκτακτα ἐπιδόματα ποὺ δὲν ὑπῆρχαν βέβαια πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, καὶ σήμερα εἶναι ἀληθινὸς μισθός, δηλ. ἀποδοχές. Καὶ λησμονεῖ β'. τὰ διευθυντικὰ ἐπιδόματα, ποὺ μὲ τὴν ἔκταση ποὺ πῆραν εἶναι γι' αὐτὰ μέρος πάγιο τῶν ἀποδοχῶν σχεδὸν ὅλων τῶν δασκάλων. Λοιπὸν ἔχομε ἕκτακτα ἐπιδόματα 10 ο/ο γιὰ τὴ γυναίκα, 10 ο/ο γιὰ κάθε παιδὶ μέχρι πέντε παιδιῶν, 10 ο/ο γιὰ τὴ ζήρα μητέρα, 10 ο/ο γιὰ κάθε ἄγαμη ὀρφανὴ ἀδελφή 20 ο/ο ἐπίδομα σὲ ὡρισμένες πόλεις, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐπίδομα ἐνοικίου. Μποροῦμε λοιπὸν κάλλιστα νὰ ποῦμε, πῶς κατὰ μέσον ὅρο κάθε δάσκαλος ἔχει 30 ο/ο ἕκτακτα ἐπιδόματα. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἔχομε διευθυντικὰ ἐπιδόματα κατὰ τὸ νέο νόμο 120 δρ. 60 δρ. καὶ 30 δρ. Τὸ τελευταῖο τὸ παίρνουν καὶ ὅλοι ὅσοι διδάσκουν σὲ μοναξίαι. Ἄρα μποροῦμε νὰ προσθέσωμε κατὰ μέσον ὅρο 10 ο/ο διευθυντικὸ ἐπίδομα γιὰ κάθε δάσκαλο. Ὥστε μαζὶ μὲ τὸ κανονικὸ ἐπίδομα 130 ο/ο, ἔχομε σύνολο ἐπιδομάτων κατὰ μέσον ὅρο 170 ο/ο καὶ ἀπάνω σαυτὴ τὴ βάση καὶ μόνη πρέπει νὰ γίνῃ ἡ σύγκριση μὲ τὸν προπολεμικὸ μισθὸ τῶν δασκάλων. Γιατὶ ὅσοι παίρνουν σήμερα 100 ο/ο πάγιο ἐπίδομα, δὲν εἶχαν προπολεμικὸ μισθὸ ἀφοῦ ἔχουν κάτω τῶν 5 ἐτῶν ὑπηρεσία. Καὶ τώρα ἂς λογαριάσωμε.

Α'. Προπολεμικοὶ μισθοὶ πρωτοβαθμίων 150, 160, 170, 180 δρχ. Μέσος ὅρος δρχ. 165.

Μισθοὶ τῶν ἴδιων μὲ τὸ νέο νόμο. 600, 640, 680 δραχμές. Μέσος ὅρος 640. Ἐπιδόματα 170 ο/ο 1088 640 σύνολον ἀποδοχῶν 1728 δρχ. Ἄρα προπολεμικὸς μέσος ὅρος 165 δρχ. σημερινὸς 1728 δρχ. ἤ ἔστι μεθεριηενόμενον ὑπερδεκαπλασιασμός.

Ἂν θέλετε ἐξετάζομε καὶ κατηγορίες μεμονωμένες. Προπολεμικοὶ πρωτοβάθμιοι 160 δρχ. 120 διευθυντικὸ ἐπίδομα δρχ. 180. Σημερινὲς ἀποδοχὲς 680 170 ο/ο ἐπιδόματα δρχ. 1836. Ἄρα ὑπερδεκαπλασιασμός.

Ἂν ὁ κ. Δρόσος διαφισβητῇ αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς εἶμαι πρόθυμος μόλις ἐφαρμοσθῇ ὁ νέος Νόμος νὰ δημοσιεύσω προσωπικὲς καταστάσεις δασκάλων γιὰ νὰ πεισθῇ.

Συνεχίζω. Β'. προπολεμικοὶ μισθοὶ δευτεροβαθμίων 130, 140, 150, 160 δρχ. Μέσος ὅρος 145 δρχ. Σημερινοὶ μισθοὶ 480 -560. Μέσος ὅρος 520 δραχ. 170 ο/ο, σύνολον 1400 ἄρα δεκαπλασιασμός.

Γ') Προπολεμικοὶ μισθοὶ τριτοβαθμίων, 100, 110, 120, 130 δρχ. Μέσος ὅρος 115 δρχ. Σημερινοὶ μισθοὶ 440-520. Μέσος ὅρος 460 δρχ. 170 ο/ο ἐπιδόματα Σύνολον 1242 δρχ. Ἄρα ὑπερδεκαπλασιασμός.

Δ') Προπολεμικοὶ μισθοὶ ὑποδιδασκάλων 55, 65, 75 δρχ. μέσος ὅρος 65 δρχ. Σημερινοὶ μισθοὶ 400 170 ο/ο ἐπιδόματα 1080 δρχ. Ἄρα εἰκοσαπλασιασμὸς διὰ πλείστους ἐξ αὐτῶν, ἤτοι ὅλους τοὺς τριτοβαθμίους».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Κατόπιν τούτου ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀκολούθου ἀνακοινωθέντος παραδοθέντος εἰς ὅλον τὸν τύπον καὶ δημοσιευθέντος μόνον ἀπὸ τὸ «Ἐμπρός».

Ἐξ τῶν τύπων ἐλάβησαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἐπόπτου κ. Ν. Γληνοῦ στοιχεῖα δι' ὧν παρίστατο ὅτι ὁ μισθὸς τῶν δημοδιδασκάλων διὰ τοῦ τελευταίως ψηφισθέντος καὶ μὴ δημοσιευθέντος νόμου ὑπερδεκαπλασιάσθη ἐν σχέσει μὲ τὸν προπολεμικὸν καὶ ὅτι ὁ ὀργανικὸς τοιοῦτος ηὐξήθη διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου κατὰ 50 ο/ο.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνακριβῶν τούτων πληροφοριῶν ἐνδέχεται νὰ μορφωθῇ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος εὑρίσκεται ἤδη καὶ ὑπερέβη τὰ μισθολογικὰ ὅρια ποὺ οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι μόλις τώρα προσπαθοῦν νὰ φθάσουν, ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ἠσθάνθη ἑαυτὴν ὑποχρεωμένην νὰ ἀναγκάσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον νὰ δώσῃ τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα εἰς τὴν δημοσιότητα.

Μὲ τὸν νέον νόμον καταργηθείσης τῆς διακρίσεως τῶν β' καὶ γ' τάξεως δημοδιδασκάλων ἐτέθη γενικὴ βάσις μισθοῦ δραχ. 400 αἱ ὁποῖαι προσαυξανόμεναι κατὰ 110 ο/ο μᾶς δίδουν σύνολον μισθοῦ δραχ. 480. Αὐτὸς εἶνε ὁ μισθὸς τῆς διδασκαλικῆς θέσεως, ὅστις ἐν παραβολῇ πρὸς τὸν προπολεμικὸν (δραχ. 150) εἶνε 5 1)2 φορὰς μεγαλύτερος.

Οἱ βίψαντες εἰς τὴν δημοσιότητα τὸν

ἰσχυρισμὸν ὅτι ὁ μισθὸς τοῦ δημοδιδασκάλου ὑπερδεκαπλασιάσθη ὤφειλον νὰ προσέξουν εἰς αὐτὸ τὸ γεγονός.

Διότι ἡ παράλειψις αὕτη ὤθησε τοὺς ὑπολογισμοὺς των πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν· παριδόντες οὕτω ἐντελῶς τὸ πόσον ηὐξήθη ὁ μισθὸς τῆς θέσεως τοῦ δημοδιδασκάλου ἐζήτησαν νὰ ἀνεύρουν μάλιστα δι' ὑπερβολικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν βοηθητικῶν ἐπιδομάτων τὰς προσωπικὰς (!) ἀποδοχὰς τοῦ δημοδιδασκάλου, ἀπαριθμήσαντες μετὰ τῶν ὄχι λόγῳ ἀκριβείας τοῦ βίου, ἀλλὰ λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας προσαυξήσεων καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα τὸ ὁποῖον δίδεται βέβαια μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας οἰκογένειαν, τὸ ἐπίδομα πόλεως, διδόμενον μόνον εἰς τέσσαρας πόλεις, τὸ διευθυντικὸν ἐπιμίσθιον τὸ ὁποῖον δίδεται μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας διεύθυνσιν σχολείου διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην ἐνασχόλησίν των. Ὁ τρόπος αὐτὸς ὑπολογισμοῦ εἶνε καὶ ἐσφαλμένος καὶ ἄδικος. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ ἀπὸ τὸν τύπον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπαλλήλους καὶ ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς τὴν νομοθεσίαν του καὶ εἰς τὴν στατιστικήν του πρὸς εὕρεσιν τῆς σχέσεως τῶν σημερινῶν πρὸς τοὺς προπολεμικοὺς μισθοὺς ἐξητάσθη πάντοτε ὁ μισθὸς θέσεως ὁ σημερινὸς καὶ ὁ τότε, ἀσχέτως πρὸς κάθε μεταβολὴν τὴν ὁποίαν χωριστὰ διὰ κάθε ὑπάλληλον ἐπιφέρει ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας του, ἡ εὐδόκιμος ἢ ἀδόκιμος ὑπηρεσία του, αἱ ἰδιαίτεραι σπουδαί του, ἡ οἰκογενειακή του κατάστασις, ἡ στασιμότης, ἢ ἡ κατ' ἐκλογὴν προαγωγή, ἡ ἀσθένεια, ἡ ἐν γένει προαγωγή, ἔκτακτοι δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας ἀμοιβαὶ καὶ πᾶσα ἄλλη αἰτία αὐξομειώσεως τῶν προσωπικῶν ἀποδοχῶν. Οὕτω καὶ ἡ Λέσχη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν τῷ ὑπομνήματι της πρὸς τὴν Κυβέργησιν ἀξιώσασα ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τὸ ἐνδεκαπλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ μισθοῦ ὀρθῶς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της κατὰ κατὰ τὸ 1914 καθαρὸν μισθὸν θέσεως ἑκάστου βαθμοῦ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας. Καὶ εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ὁ καθιερωμένος αὐτὸς τρόπος ὑπολογισμοῦ δὲν ἐφηρμόσθη εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ οὕτω τὰ ἐξογκωθέντα πολλαπλάσια ἐκάλυψαν τὴν πικρὰν πραγματικότητα τῶν 5 καὶ 1)2 φορῶν ἔναντι 13πλασίου τιμαρίθμου,

Ἡ διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἀπαντήσῃ ἐκ νέου εἰς τὸν ἄλλον ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Γληνοῦ, ὅτι δηλαδὴ διὰ τοῦ τελευταίου νόμου ὁ ὀργανικὸς μισθὸς αὐξάνει κατὰ 50 ο)ο ἢ μᾶλλον κατὰ 46 ο)ο ὡς διὰ νεωτέρων ὑπολογισμῶν ἐξακριβώσε. Τὴν ἀπάντησιν δίδουν οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοὶ οἱ συνοδεύσαντες τὴν ὑποβολὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου εἰς τὴν Βουλήν. Κατ' αὐτοὺς τὸ σύνολον τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ διδασκάλων ἀνέρχεται εἰς 3. 882. 540 Τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τοῦ νέοὰ νόμου ηὐξήθη κατὰ 1. 050 760 δρχ.

Νομίζομεν ἡ σχέσις τῶν δύο αὐτῶν ποσῶν νὰ μὴ εἶνε 46 πρὸς 100 ἄλλα μόνον 27.

Ὑποστηρίχθη ἐπίσης ὅτι ὁ νέος νόμος δίδει μίαν ριζικὴν λύσιν, εἰς τὸ μέγα πρόβλημα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Δυστυχῶς δὲν εἶναι ἔτσι.

Ἡ θέσις τοῦ διδασκάλου μειονεκτεῖ τῆς θέσεως παντὸς ἄλλου ὑπαλλήλου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως προαγωγῆς. Ἐκεῖνος δὲ μόνος ὁ κυβερνήτης θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ ὅτι ἔδωκε μίαν ριζικὴν καὶ ὁριστικὴν λύσιν, ὁ ὁποῖος θὰ κατακούσῃ τὸ Σινικὸν τεῖχος, τὸ ὁποῖον ἐγείρεται μεταξὺ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πάσης ἄλλης κρατικῆς λειτουργίας καὶ θὰ ἀποκαταστήσῃ ἰσορροπίαν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ὅρων μεταξὺ τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

(Ἐκ τῆς Διοικ. τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας)

Η "ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ,,
ΚΑΙ ΤΟΛΗΘΙΝΟ ΤΗΣ ΝΟΗΜΑ

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὴν περὶ ὑπερδεκαπλασίων καὶ εἰκοσαπλασίων ριφθεῖσαν εἰς τὴν δημοσιότητα γνώμην ἀπέβλεπε κ' ἕνα σκοπόν, ὡς ἐν ἀρχῇ λέγομεν, νὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὸ ἐντύπωσιν ἀναληθῆ ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ δημοδιδασκάλου. Καὶ πιστεύει ὅτι διὰ τῶν δημοσιεύσεών της ἐπέτυχε τοῦτο. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπαντῶσα εἰς τὸν κ. Γληνόν, περιωρίσθη μὲ αὐστηρότητα εἰς τὸ ζήτημα τὸ μισθολογικὸν καὶ μόνον:

Ἐν τούτοις ὁ κ. Γληνὸς ἔθιξε καὶ ἄλλα ζητήματα. Μεταξὺ αὐτῶν τὸ μεγαλυτέρας σπουδαιότητος ζήτημα εἶνε ***τῶν σχέσεων τοῦ κλάδου μὲ τὸ Κέντρον***. Καὶ ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὸν ὑπαινιγμὸ περὶ «θετικῆς καὶ ἀρνητικῆς πολιτικῆς», περὶ «προόδου τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ περὶ δημιουργίας ἄλλου μέλλοντος σὲ ἄλλα καθεστῶτα», ποὺ οὔτε αἱ πράξεις οὔτε αἱ ὀηλωμέναι προθέσεις τῆς Διοικήσεως, οὔτε αἱ ἐνέργειαί της οὔτε οἱ λόγοι της οὔτε αὐτὴς ὡς σώματος οὔτε ἑκάστου τῶν μελῶν της χωριστὰ δίνουν δικαίωμα νὰ τεθῇ καλοπίστως παρόμοιον δίλημμα, σταματῶμεν εἰς τὸν ὁρισμὸν ποὺ ὁ κ. Γληνὸς δίδει αὐτῶν τῶν σχέσεων. Λέγει: «***ἡ μόνη σωστὴ σχέση Ὁμοσπονδίας καὶ Κράτους εἶνε ἡ ἔντιμη καὶ εἰλικρινὴς συνεργασία μὲ ἀμοιβαία ἐλευθερία κριτικῆς ἀντικειμενικῆς καὶ καλόπιστης***».

Ποιός, ρωτᾶμε, ἀρνεῖται αὐτὴν τὴν ἀρχήν; Ἡ Ὁμοσπονδία τὴν ἔθεσε καὶ ἡ Διοίκησίς της θὰ ἐργασθῇ γιὰ νὰ τῆς δώσῃ πρακτικὴ ἐκδήλωση. Διότι ἡ διακήρυξίς της ἁπλῶς καὶ ἡ ὁμολογία ἐκατέρωθεν καλῆς διαθέσεως δὲν ἀρκεῖ.

Ἡ «συνεργασία» αὐτὴ διὰ νὰ εἶνε γόνιμος εἰς πρακτικὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λειτουργῶν της χρειάζεται νὰ γείνῃ ἕνας θεσμός, ἕνας ὀργανισμὸς σχέσεων. Καὶ εἶνε αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς θεμελιώδους ἀξιώσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ὅπως ὁ κλάδος καταστῇ συμμέτοχος τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι αὐτὸς ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κλάδος ἀξιοῖ ὡρισμέναι θέσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια νὰ κατέχωνται ἀπὸ πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς τοῦ κλάδου, διότι θέλει —τὸ θέλει εἰλικρινὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ σχέσεις ***πραγματικῆς ἐπαφῆς*** μεταξὺ ***περιφερειακῶν καὶ διοικητικῶν*** ὀργάνων τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι παλαιὰ ἀπαίτησις τῆς Ὁμοσπονδίας αὐτή, τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα καθημερινῶς ἀποδεικνύουν καὶ ὀρθὴν καὶ ἀναγκαίαν. Χωρὶς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτὴν σχέσεων ὀργανικῶν, χωρὶς τὴν συμμετοχὴν τοῦ κλάδου εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τρόπον πραγματικόν, ἡ «συνεργασία» εἶνε προβληματική. Ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ ὀλιγοχρόνιαν ὕπαρξίν της ἔλαβεν ὄχι μικρὰν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς, πεῖραν τὴν ὁποίαν ἠντλησεν καὶ ἀπὸ διαφόρους ἀρκετὰ σημαντικὰς ἄλλας περιπτώσεις καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ τελευταίου νόμου. Τὸ πνεῦμα «συνεργασίας» τῆς Ε' Γεν. Συνελεύσεως καὶ αἱ σύμφωνα μὲ αὐτὸ συνεχισθεῖσαι ἐνέργειαι τῆς Διοικήσεως ὑπὲρ τῶν γνωστῶν τροποποιήσεων κατὰ τί ἴσχυσαν νὰ μεταλλάξουν τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ νόμου; Κατ' οὐδέν. Καὶ ὁ Ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος— ὁ ἴδιος ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν Τύπον—ἐθεώρησε τιμήν του νὰ γείνῃ εἰσηγητὴς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιλήψεων τῆς ὑπηρεσίας του, ἀπηξίωσε καὶ μιᾶς κἂν εὐγενοῦς ἀκροάσεως τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας. Καὶ φυσικά. Διότι εἰς τὴν σκέψιν του ὁ κλάδος δὲν εἶνε ***ὁ ἕτερος παράγων***, ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς λοιπῆς τοῦ Ὑπουργείου του ὑπηρεσίας καταρτίζει ὅ,τι αὐτὸς μέλλει νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλήν, ἢ ἁπλῶς νὰ ὑπογράψῃ ὡς ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Ἔ λοιπόν! Διὰ νὰ γείνῃ ὁ κλάδος ὁ «ἕτερος παράγων» τῆς ἐργασίας αὐτῆς, διὰ νὰ λάβῃ ἡ συνεργασία μίαν συγκεκριμένην μορφὴν σχέσεων ὀργανικῶν διὰ ταῦτα θὰ ἀγωνισθῶμεν, διότι ἄνευ τούτων πᾶσα ἰδέα περὶ «συνεργασίας» ἂν δὲν εἶνε τρόπος ἐντίχνου παρακάμψεως τῆς γνώμης τοῦ κλάδου, ὅμως καταντᾷ μία καθαρὰ οὐτοπία.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΣΤΗΝ Ε' ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΟΝ κ. ΤΡΙΒΙΖΑ

Μέλος κι' ἐγὼ τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ ἀντιπρόσωπος Φλωρίνης στὴ Ε'. Γεν. Συνέλευση μὲ κατάπληξή μου ἐδιάβασα ἕνα δημοσίευμα στὴν «Δημοκρατία» τῆς 31 Αὐγούστου Ἐ. Ἐ. τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Κερκύρας κ. Γ. Τριβιζᾶ, ποὺ προϊδέρνει μάλιστα στὴ Συνέλευση ἐκείνη.

Δὲ σκοπεύω νὰ ἐξετάσω ἕνα πρὸς ἕνα αὐτὰ ποὺ γράφει ἐναντίον τοῦ Προέδρου μας κ. Δρόσου, γιατὶ μόνα τους δίνουν στὸν κλάδο μας ποὺ παρακολουθεῖ μὲ συγκίνηση τὰ ζητήματά μας τὸν χαρακτηρισμὸ ποὺ ἁρμόζει γιὰ τὸν κ. Τριβιζᾶν, οὔτε νὰ ὑπερασπίσω τὸν συκοφαντούμενον Πρόεδρό μας, γιατὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὑπεράσπιση. Θέλω μονάχα μιὰ σκέψη ἀναλύσεως νὰ ἀναιρέσω, γιατὶ πιστεύω πὼς δὲν ἐπιτρέπεται στὸν καθένα νὰ ρίχνῃ στὴ δημοσιότητα γιὰ ὡρισμένους σκοπούς του ἀναλύσεις καὶ ἀνακρίβειες, ποὺ δὲν εἶνε καθόλου ἐξυπηρετικὲς στὰ δίκαιά μας.

Εἶνε ὅμως ἀναλύσεις καὶ ἀνακρίβειες ὅτι ὁ κ. Δρόσος εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ποὺ ἔγινε Πρόεδρος ὑπέβαλε στὸ Ὑπουργεῖο τὶς τροποποιήσεις ποὺ ζήτησε τὸ Διδασκ. Συνέδριο τοῦ Μαΐου σὰν τελεσίγραφο, καὶ κατὰ τὴν γνώμην μου ἔπρεπε νὰ γίνῃ τοῦτο ἐνῷ δὲν τὰς εἶχε χαρακτηρίσει ἐτσι τὸ συνέδριο καὶ ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα μὲ τὴν τακτικὴ αὐτὴ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ὑποβολὴ τοῦ σχετ. νομοσχεδίου καὶ νὰ ψηφισθῇ μόλις τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως Παπαναστασίου καὶ ἔτσι δὲν πρόλαβε νὰ τὸ δημοσιεύσει, ἐνῷ τώρα τὸ νομοσχέδιο θὰ ἦτο νόμος ἂν ἐψηφίζετο 15 μέρες προτήτερα.

Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ μᾶς ψάλλετε κ. Τριβιζᾶ; Δὲν σκεφθήκατε τοὐλάχιστον πὼς ὑπὲρ τοὺς 80 ἀντιπρόσωποι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχουν πάθει τόση λησμονιὰ ποὺ χαντάζεσθε καὶ πιστεύετε; Ἐγὼ δυσκολεύομαι νὰ ὁμολογήσω πὼς λησμονήσατε ὅτι τὰς τροποποιήσεις της ἡ Συνέλευσις τὰς ὑπέβαλε στὸ Ὑπουργεῖο μὲ μιὰ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴ ποὺ ἐξέλεξε ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπο Θεσ)νίκης κ. Παπαϊωάννου καὶ ὄχι ὁ κ. Δρόσος. Πῶς λοιπὸν θέλετε, Πρόεδρος στὸ συνέδριο ἐκεῖνο, δώσατε στὴ δημοσιότητα ἀνακρίβειες καὶ ἀναλήθειες; Φαίνεται ἀκόμα πὼς δὲν παρακολουθεῖτε καὶ μάλιστα Πρόεδρος στὶς Συλλόγου τὴν ἐξέλιξη τῶν ζητημάτων μας, γιατὶ πῶς νὰ ἀποδώσω τοὺς ἰσχυρισμούς σας γιὰ τὴν ἀναβολὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου καὶ πῶς ὁ

ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ "ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ι. ΚΟΛΛΑΡΟΥ,,

"ΙΣΤΟΡΙΕΣ,,
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΤΑΞΙΝ

ὑπὸ *ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΡΤΙΔΗ*

Τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν πρώτην του ὑποβολὴν ἕως σήμερον διαρκῶς ἐγκρίνεται, δὲν ἐμφανίζεται πρώτην φορὰν ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνάγκην συστάσεων.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ ποικίλην ὕλην. Τὰ συστατικά του ὅμως εἶναι μὲ τοιαύτην ψυχολογικὴν ἀλληλουχίαν ἀρχιτεκτονημένα ὥστε ἀποτελοῦν ὀργανικὴν ἑνότητα.

Τὴν ἑνότητα τοῦ μύθου ἐδῶ ἀντικαθιστᾷ ἡ ψυχικὴ ἑνότης τοῦ παιδιοῦ. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἀγκάλην, ἀπὸ τὴν στοργὴν τὴν ὁποίαν δέχεται καὶ τὴν ὁποίαν ἀνταποδίδει τὸ παιδί, καὶ προχωρεῖ ὁλονέν, ἐκτὸς τοῦ οἴκου εἰς τὴν κοινωνίαν, τὴν ζωήν, τὴν φύσιν.

Ὁ ὁρίζων τοῦ παιδιοῦ διαρκῶς εὐρύνεται, ὅπως τοῦ ὁδοιπόρου ποὺ ἀνέρχεται βουνόν· καὶ βαθμηδὸν ἀπὸ ἀνόδου εἰς ἄνοδον, τὸ παιδὶ φθάνει εἰς τὴν κορυφήν, τὴν διαίσθησιν τῆς θεότητος.

Τοῦτο δὲ κατὰ μικροὺς σταθμούς· αἱ σκηναὶ διαδέχονται ἀλλήλας ἐν γοργῇ ἀλληλοδιαδοχῇ μὲ τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ἐναλλαγήν, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ζωὴ καὶ ἡ πραγματικότης. Καὶ οἵαν ἐντύπωσιν ἀφήνουν εἰς τὴν παιδικὴν ψυχὴν αἱ ζωηραὶ καὶ ἔντονοι σκηναί! Ἡ ἔντασις δὲν ἐξαντλεῖται πάντοτε ἐκ τῆς ἐκτάσεως καὶ ἓν ὀλιγοσέλιδον διήγημα συγκινεῖ ἐνίοτε περισσότερον ὁλοκλήρου βιβλίου. Φαίνεται ὅτι ταιαῦται σελίδες ὑπάρχουν ἀρκεταὶ εἰς τὰς «Ἱστορίας». Τὴν αὐτὴ βιογραφίαν τοῦ σκίουρου, π. χ. ὁ κ. Τριαντάφυλλίδης ἐχαρακτήρισεν ὡς κλασικὸν τεμάχιον προωρισμένον νὰ μείνῃ εἰς τὴν σχολικὴν λογοτεχνίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕκαστον δ' ἀκτικὸν βιβλίον μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔγκρισίν του, ὑφίσταται καὶ μίαν ἄλλην: τῶν διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι τὸ διδάσκουν· ἂν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ κρίσις εἶναι σαφεστέρα, τῶν διδασκάλων, εἶναι ἀσφαλεστέρα.

Μίαν τοιαύτην ἔγκρισιν ἔχουν ἐπιτύχει οἱ «Ἱστορίες» Κουρτίδη.

Ο ΚΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ἀναγνωστικὸ τῆς Β' Δημοτικοῦ τῶν κ.κ. Ξενοπούλου καὶ Κονιδάρη. Εἰκονογραφίαι τοῦ κ. Φ. Ἀριστέως

Ὁ «Καλὸς Δρόμος» εἶναι ἀναντιρρήτως ἓν ἀπὸ τὰ τελειώτερα Ἀναγνωστικὰ ποὺ ἐγράφησαν ὡς τώρα διὰ τὰ Σχολεῖα μας. Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία τὸ ἔκρινεν, ἀποτελεῖ ἀληθινὸν ὕμνον.

Τὰ προτερήματα τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι μεγάλα καὶ σημαντικά. Τὸ διήγημα [διότι περὶ ἑνὸς ἐκτενοῦς διηγήματος

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ ΤΕΥΧΟΣ Α' — ΙΩΑΝ. ΣΥΚΩΚΗ

Τὸ ἀλφαβητάριον Συκώκη, ποὺ γι' αὐτὸ ἐκφράζεται ἐνθουσιαστικὰ ἡ ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχει ζωντανὲς καὶ παραστατικὲς εἰκόνες καὶ τέτοια μεθοδικὴ διάταξη καὶ ἑνότητα στὴ διδασκαλία τῶν γραμμάτων, ποὺ δείχνει πὼς ἔγινε ἀποκλειστικὰ μὲ βάση τὴν παιδικὴ ψυχή.

Δημιουργεῖ στὸ παιδὶ τέτοιες παραστάσεις, ποὺ τοῦ κρατεῖ ἀδιάπτωτο τὸ ἐνδιαφέρο του. Εἶναι σωστὸ λογοτέχνημα κατὰ τὴν κοινὴ ἐκφρισιη τῶν δασκάλων, καὶ στολίζεται μὲ παρόντα εἰκόνες, πολὺ ὄμορφες, τοῦ καλλιτέχνου μας Ἀπ. Γεραλῆ.

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΕΥΧΟΣ Β' — ΙΩΑΝ. ΣΥΚΩΚΗ

Μὲ τὴν ἴδια παιδαγωγικὴ μεθοδικότητα εἶναι συνταγμένο καὶ τὸ Β'. τεῦχος τοῦ Ἀλφαβηταρίου Συκώκη. Εἶναι τέλειο συμπλήρωμα τοῦ πρώτου Ἀλφαβηταρίου καὶ ἐξετιμήθηκε ὡς τώρα πολὺ ἀπὸ τοὺς δασκάλους.

Καὶ τὸ Ἀλφαβητάριο τοῦτο στολίζεται μὲ ὡραῖες εἰκόνες τοῦ ἰδίου καλλιτέχνη κ. Ἀπ. Γεραλῆ.

κ. Πρόεδρός μας ἀγωνίζεται νὰ μὴ δημοσιευθῇ !!! ἐναντίον τοῦ πόθου τῶν διδασκάλων ὅλης τῆς Ἑλλάδος !! Μὴ πρὸς Θεοῦ κ. Τριβιζᾶ !! Μὴ παίρνετε τὴν Κλάδο μας τόσο ἄδικα, ὥστε νὰ χάφτει ὅλον λουκούμια τὶς ἀνοησίες ποὺ δημοσιεύετε γιὰ νὰ μὴν πῶ ὑπογράφετε !! Καὶ λέγω αὐτὸ γιατὶ μὲ ἀπορία μου μεγάλη βλέπω πῶς σὲ τόσο λίγο καιρὸ ποὺ πέρασε ἀπὸ τὸ συνέδριο ἐκεῖνο σεῖς ὑπερκαθαρευουσιάνος, ἄλλαξα ξεφυτρώσατε καθαρὸς δημοτικιστής ! Ὁ Κλάδος κ. Τριβιζᾶ παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνίαν καθὼς ἐπα τὰ ζητήματά μας καὶ ξέρει καὶ μὲ τὶς λεπτομέρειες ἀκόμη τὴν ἐξέλιξη καὶ γιὰ τὴν ἀραδούπατα τῆς ὑποβολῆς τοῦ νόμου καὶ γιὰ τὴν μὴ δημοσίευσή του. Ὥστε μὴ κοπιάζεις (ἂν κοπιάζεις) ἄδικα. Μὴ διαταράττεις τὴν γλυκειά σου ἐνασχόλησι στὴν μεγαλοστομία σου !!

Καὶ τώρα ἂς ἐξετάσω τὸ δημοσίευμα καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς πειθαρχίας καὶ τακτικῆς μας. Καὶ ἂς ρωτῶ. Ὁ Σύλλογος Κερκύρας ἀνεξέρθηκε νὰ τὶς ἀντιλήψεις σας αὐτὲς στὴν Ὀμοσπονδία μας ; Διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὴν ἐκτὸς τάχα ἐντολῆς Πολιτεία τοῦ Προέδρου μας ; Καὶ ἂν ἔκαμε ταῦτα, ποὺ μόνον ἐπιτρέπεται σὲ κάθε πειθαρχικὴ Ἕνωση, τότε ποιὸ σκοπὸ ἔχει τὸ δημοσίευμά σας ; Ἂν καὶ κανένας διδάσκαλος, καὶ ἂς τὸ βεβαιώνω ἐγώ, δὲν θὰ μείνει ποτὲ νὰ μὴ νοιώσει τὸ σκοπό σας.

Ἐλπιζομένως καὶ κάτι ἄλλο.

Ἡ Ε'. Γεν. Συνέλευσις, γιὰ νὰ ὀχυρώσει τὴν Ὀμοσπονδία μας ἀπὸ κάθε ἀπείθαρχη ἐνέργεια δικασμοῦ, ἀπὸ νέο Καταστατικὸ ἐψήφισε καὶ τὸ θεσμὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Διοικήσεώς μας. Τὸ ἄρθρο 22 λέγει ὅτι συνέρχεται τὸ Ἐποπτικὸ καὶ ὅταν δύο μέλη ζητήσουν τοῦτο. Τί δὲ ἐκάματε σεῖς ;

Καὶ ὅταν θυμηθῆτε αὐτά, θὰ σκεφθῆτε τότε ἀκόμη ὅτι εἶναι ἀνεύθετο πρὸς τὴν ἀξιώπρεπη οἰδασκαλικὴ ψυχὴ νὰ ψωνάζουμε γιὰ ψιχία ἑνὸς νόμου, ποὺ μέρες μόνο θὰ μποροῦσε νὰ ζήσει ἐν ὄψει σήμερον ἀνακινεῖται τὸ ὑπαλληλικὸ καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ διευθετηθῇ.

Καὶ τώρα τὸν λόγον ἔχουν γιὰ τὴν τέτοια διαγωγὴ καὶ τακτικὴ τοῦ προέδρου κ. Τριβιζᾶ ὁ Σύλλογος Κερκύρας ἡ Διοικησή μας καὶ οἱ περιφέρειαι Συλλόγων.

Ἀθήνα 1 Σεπτεμβρίου 1924

ΚΩΣΤΑΣ ΣΕΤΤΑΣ
Ἀντιπρόσωπος Φλωρίνης στὴν Ε' Γεν. Συνέλευση

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθήμερον

"DIDASCALICON VIMA,,
(TRIBUNE D' INSTITUTAIRES)
Organe officiel de la Fédération d' Enseignement de Grèce
Bureaux: 27a, rue Deligeorgi Athènes

Συνδρομὴ ἐτησία δραχ. 50
(Διὰ τὰ μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας δρ. 25)

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς: «Διδασκαλικὸν Βῆμα» Λεληγιώργη 27α Ἀθήνας. Ἀγγελίαι — Κατιχωρήσεις 5 δραχ. ὁ στίχος.

πρόκειται], ἔχει ὡραίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν τὴν ὑπόθεσιν, ζωντανοὺς καὶ τελείως ψυχολογημένους τοὺς χαρακτῆρας, ἐπιτυχεῖς παρεμβολὰς πραγματογνωστικῆς ὕλης, φυσικῶν περιγραφῶν καὶ ἠθικῶν διηγήσεων [παραμυθιῶν] ἀναποσπάστων ἀπὸ τὸ σύνολον, οὕτω δὲ τέρπει, διδάσκει καὶ ἐμπνέει, διὰ τοῦ παραδείγματος ἀποστροφὴν πρὸς τὸ κακὸν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ καλόν. Οἱ κριταὶ εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ σκήνη θαυμασίως ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν νεαρῶν ψυχῶν καὶ ὅτι «διὰ πολλὰ χρόνια» οἱ ἀναγνῶσται του θὰ διατηρήσουν τὴν ὡραίαν του ἀνάμνησιν.

Ἀλησμόνητος προπάντων θὰ μείνῃ δι' αὐτοὺς ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἥρωος, τοῦ καλοῦ Γιωργάκη, καὶ θὰ γίνουν καλύτεροι, φιλοτιμούμενοι νὰ μιμηθοῦν τὰ προτερήματά του.

Καὶ ἡμεῖς συνιστῶμεν ἐκθύμως εἰς τοὺς κ. κ. Δημοδιδασκάλους τὸν «Καλὸν Δρόμον». Οἱ μαθηταί των θὰ ἀγαπήσουν αὐτὸ τὸ βιβλίον ἀπὸ τὰς πρώτας σελίδας.

Καὶ ὁ διδάσκαλος θὰ εὑρίσκῃ πάντοτε θέμα καρποφόρου διδασκαλίας. Πρὸς δὲ τὸ βιβλίον εἶναι ἐκτάκτως καλοτυπωμένον καὶ κοσμεῖται ὑπὸ πλήθους ὁλοσελίδων εἰκόνων, αἱ ὁποῖαι ζωντανεύουν τὰς κυριωτέρας τοῦ διηγήματος σκηνὰς καὶ ἀναπαριστάνουν τὴν ἑλληνικὴν φύσιν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ζωήν.

"ΗΡΟΔΟΤΟΣ,,
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ΄. ΤΑΞΕΩΣ
Γ. ΚΟΝΙΔΑΡΗ

Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρων συστάσεων. Εἶναι βιβλίον Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν μεθοδικότητα καὶ παιδαγωγικήν του τέχνην δημιουργεῖ πραγματικοὺς Ἕλληνικοὺς χαρακτῆρας.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ Δης τάξεως Παπαμάρκου, ἀποτελούμενον ἀπὸ ποικίλην ὕλην πεζὴν καὶ ποιητικήν. Εἶναι ἓν ἐκ τῶν καλυτέρων βιβλίων.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ Θης τάξεως Γ΄. Κονιδάρη, Γ. Καλαρᾶ κλπ. τὸ μόνον ἐγκεριμένον διὰ τὴν τάξην ταύτην. Δὲν πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς περιαυτολογία, ἂν εἴπωμεν, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο διὰ τῆς ψυχολογικῆς του ἀλληλουχίας, τῆς ὀργανικῆς του ἑνότητος, τῆς ποικιλίας τῶν γνώσεων καὶ τοῦ γλαφυροῦ του ὕφους ἔχει κατακτήσει τὰς καρδίας τῶν διδασκάλων, καὶ ἔχει θεωρηθῇ ὡς τὸ μόνον κατάλληλον βιβλίον διὰ τὴν τάξιν ταύτην.

ΕΝΕΓΡΑΦΗΣΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΟΥ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ,,

Ἡ δημοσίευσις τῶν ὀνομάτων ἐν τῇ παρούσῃ στήλῃ ἐπέχει θέσιν ἀποδείξεως ἐγγραφῆς.

Ν. Περιστοίας Καρδαμύλης.— Α. Β. Ντόκα Πετσά.— Ν. Τσιπλάκης Ταιγανρέκα.— Δ. Μαρῆτος Ἀσπροχέρικα.—Μ. Τρούλη Χανιά.— Ι. Λάϊος Κυκκουβάτα.— Σ. Ἀγγελῆς Λουσίτσα.— Γ. Οἰκονόμου Σιταράϊκα.— Θ. Παλαδημητρίου Ριζόμυλος. Α. Μιχαλιὰς Λουτρόν. - Α. Πέτρου Λουτρόν. - Μ. Ἰωαννου Λουτρόν. — Ν. Ψιλάκης Ξηροκάμπιον.— Ι. Γραφάκης Παλαιὰ Ρούματα. - Α. Μετεμπουλάκης Παλαιὰ Ρούματα.— Χ. Παπαγάρκου Ἐλασσών.— Δ. Παπαθανασίου Λομένικον.— Ι. Κοτσύκας Μυλόγουστα.— Δ. Γεωργίου Κάτω Μακρυνοῦ.— Ι. Παπαδόπουλος Καλλιθέα.— Δ. Εὐφραιμίδης Πεδχα.— Μ. Χαραλάμπους Ὄστροβον.— Μ. Βούλγαρη Ὄστροβον.— Δ. Τζάννης Γραμματικοῦ.— Δ. Παυλόπουλος Γενισαία.— Ν. Λουλουδάκης Χανιά. — Ι. Βαγιάκης Χανιά.— Γ. Παπαγιαννάκης Χανιά.— Δ. Τσικῆς Κατοχή.— Δ. Σκιαδαρέσης Ἀργοστόλιον.

Π. Παπαευστρατίου Σκήτη.—Β. Θεοφανόπουλος Ἀθῆναι,— Π. Οἰκονόμου Λεπιανά.— Κ. Οἰκονόμου Τοπόλιανα.— Θ. Παπαγεωργίου Μουλάτσιον.—Ι. Μαλτέζος Παπαδάϊταις.—Θ. Ράφτης Βέλο.— Κ. Μτότσος Καμάρι.— Γ. Ε. Ἰφίγκος Παγκρίτι.—Ὄλγα Μάζη, Κέρκυρα.— Ι. Μπάρης, Περιβόλιον.— Κ. Παπαδόπουλος, Ἀρμίγκλατα.—Σ. Μπρώβας, Δεσκάτη.—Χ. Ζαρμπάλης, Δεσκάτη.—Γ. Μαγκουρίτσας, Δεσκάτη.—Ι. Πολίτης, Ἐρατινή:—Σαντετσίδης Γ., Τοπτσιλάρ.— Δ. Τσαγκαράκης. Θραγανόν.—Π. Κοτσίκης, Λιλαία.—Κ. Βαφίδης, Π, Καβάλα.—Σ. Ξαγοράκος, Καστέλη.—Κ. Στυλιαρὸς, Ἀθῆναι—Ι. Κορδοκούλης, Κέα.—Μ. Ἰγνατιάδης, Κιλκίς.— Σ. Παπαδογιάννης, Καμπανό.— Ο. Μαρτζούκος, Κέρκυρα.— Ε. Κουβάκις, Ἀπίδια.—Δ. Σούμπασης, Κελερμά. — Κ. Χρυσανθακόπουλος, Κ. Ποταμιά.—Γ. Παντελόπουλος, Μαγούσι. —Φρ. Ἀπέργη, Καβάλλα.— Ε. Μαυρουματάκης, Δελιανά.—Μ. Ἀντωνοματολάκης, Καστέλλι.—Φ. Ζιρελάκης, Κακοδίκι. — Μ. Βαγγελάτος, Κουρουκλάτα.— Σ. Στιβαρός, Ἔλασσον.—Ν. Βαΐς, Βοῦνον. —Ι. Παπανικολάου, Βουβάλα.—Δ. Παύλου, Καμαρίτσης.— Σ. Καλλησπερίκη, Γιαννοῦδι.— Σ. Μπουκολίνης, Βλαχοκάτουνο.—Ι. Γιαννατάκης, Θριγανά,— Π. Μπουγᾶς, Διστομον.—Ε. Κυριακίδ, Σκιάθος.—Γ. Μακράκης, Πλώρα.—Δ. Κούμπλος, Περονιάδες.— Σ. Σεραφετινίδης, Λιλέρια.— Ν. Κυδωνιος, Φιλιππάδι. Γ. Παπανικολάου, Βουχαρίνα.— Σ. Δημάκις, Πλάκα.—Π. Παπαμανζελόπουλος, Ἐνταῦθα.— Κ. Πανάρετον, Κάστρον.— Δ. Μπαλαφούτας, Στίμαγκα.—Ζ. Τσαγκᾶς, Ἀθῆναι.—Θ. Ὑφαντὴς Σέρρας.— Δ. Παπαφωτίου, Σέρρας.— Ζ. Μπισίρη Σέρρας.—Ε. Παραμόνη, Σέρρας.— Ε. Ζαφειροπούλου, Καβακλή.—Κ. Κουντουρᾶς, Ἀλιστράτη.— Ε. Βόγας, Ροδολείβους.— Κ. Δ. Φωκᾶς, Σαμαϊκιοϊ.— Οὖν. Σταυρίδης, Ἄνω Βρυντοῦ.— Χρ. Λάππας, Σέρρας.— Γρ. Ἀνδρεαδάκης Φουρνουρά,— Ἑλ. Στεργιοπούλου, Ἐνταῦθα.—Δ. Χαρτουλάρης, Χῖον.—Ν. Ἀναστασόπουλος, Λουβιτσᾶ.—Κ. Λάϊος, Ἀχίλλειον.— Π. Ἰρσόπουλος, Βραΐλα.— Κ. Μαργαρίτην, Πλατύς.— Γ. Βαρβαγιάννης, Πεσμάρι.—Ν. Κ. Μαντζοῦρος, Γατούζα.—Θ. Κατσαρός, Βρυσται.— Δ. Τσαπραλῆς, Ἄργος.—Δ. Καμπουράπουλος, Σχοινοχῶρι. - Ε. Ν. Ἰρύλλος Νάξον. - Σύλ. Δημοδιδασκάλων Νάξου.— Μαρία Πάνου, Βόλον.—Π. Φουρναράκη, Χανιά.—Ε. Ραβανός, Ἄρτα.—Ν. Στεργίου, Ἄγγαντα.—Κ. Κραμπούνης, Σκλούπον.— Ι. Μπάκας, Φράσια.— Χ. Καλκιᾶν, Ἄγγαντα. — Κ. Παπαμαργάρης, Τσούπελα.— Δ. Καλαμπίκου, Καλαρρύτας.—Δ. Σταματάκη, Καλαρρύτας.— Δ. Τζουβάρας, Κάτω-Μπάνι.— Σ. Ἀρμένη, Ραχιάδιν.— Ι. Τσίκαν, Σιδηρόκαστρον. —Χ. Ἀρχοντάκη, Φρασανιά.—Κ. Παπαχαραλάμπους Ἀγ. Παρασκευή.— Γ. Γεωργόπουλος, Χρυσοβίτσα.— Δ. Παπαδόπουλος, Γιαννάκοβον.—Γ. Δ. Στρέπλης, Γιαννάκοβον.—Ε. Σπηλιάκης, Νέον Ἀμάρι — Αἰκ. Τσιμαράτου, Καΐτου.—Α. Κοσμᾶς, Καστοριά.—Εὐάγ. Βόγας, Σέρρας— Ἀθ. Κυρίδης Ἱερεύς, Σταυρός.— Σ. Α. Μιτζέλης, Προμύριον.— Δ. Κωτσογιάννης, Τραπεζοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΟΔΥΣΣΕΙΑ
ΚΟΥΡΤΙΔΗ-ΚΟΝΙΔΑΡΗ-ΚΑΛΑΡΑ

Ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ τῶν κ. κ. Κουρτίδη-Κονιδάρη-Καλαρᾶ τὰ θεῖα ὁμηρικὰ ἔπη διεσκευάσθησαν διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐπὶ τὸ τελειότερον, εἰς γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ῥέουσαν· ὅπως δὲ εἶναι ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου γενικῶς ἀνθρωπίνη καὶ οὐχὶ τοπική, τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδίων τῶν ἐξοχῶν καὶ τῶν πόλεων, καὶ τῶν ὀρεινῶν συνοικισμῶν καὶ τῶν παραθαλασσίων καὶ τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ἡ ἐξαιρετικὴ δημοτικότης τοῦ ἔργου τούτου ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του.

Ἡ Ὀδύσσεια εἶναι τὸ βιβλίον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας καὶ δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ κανένι σχολεῖον μας.

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΛΛΑΡΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 44

ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ Β'. ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

"ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ,,

ΜΤΡ. ΚΑΒΑΝΘΟΥΣ & Μ. Δ. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΥ

Νέο ἀναγνωστικὸ τῆς Β'. τάξης τοῦ Δημοτικοῦ. Μπαίνει ἀπὸ τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριον στὰ σχολεῖα. Συγγραφεύς του εἶνε ἡ Δ)ις Μυρσίνη Κλεάνθους, Διευθύντρια τοῦ ἀνωτέρου τμήματος Διδασκαλείου Νηπιαγωγῶν Καλλιθέας καὶ ὁ κ. Μιχ. Παπαμαῦρος, ὑποδιευθυντὴς Μαρασλείου Διδασκαλείου Ἀθηνῶν καὶ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Ἐργασία».

Οἱ συγγραφεῖς θέλησαν μὲ τὸ βιβλίο τους νὰ δώσουν στὰ Ἑλληνόπουλα ἕνα πρωτότυπο ἀναγνωστικό, σύμφωνα μὲ τὶς νεώτερες παιδαλωγικὲς καὶ διδακτικὲς ἀρχές. Γι' αὐτὸ τὰ «Παιδιὰ» δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὰ ἀναγνωστικὰ ποὺ κυκλοφοροῦν ὡς σήμερα. Τὰ «Παιδιὰ» εἶναι ἕνα ἀνάγνωσμα ποὺ πραγματεύεται τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν τῆς ἡλικίας τῆς Β'. τάξης τοῦ Δημοτικοῦ. Ἐκεῖ μέσα βλέπει κανένας τὴ πραγματικὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν μὲ τὶς διάφορες τάσεις των. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ παρουσιάζεται καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἐνηλίκων μὰ πάντα μὲ τρόπο ποὺ τὸν ἀντιλαμβάνεται ἡ παιδικὴ διανοητικότητα. Τὸ δεύτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ βιβλίου εἶναι ὅτι ἀναπτύσσει καὶ προάγει τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἑλληνικὴ φύση καὶ τὴν ἑλληνικὴ ζωή. Σκηνὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς σὲ ὅλες της τὶς ἐκδηλώσεις, στὶς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδας, παρουσιάζονται καὶ περιγράφονται μὲ ἕνα ψυχολογικὰ θεμελιωμένο, μὰ συγχρόνως καὶ συναρπαστικὸ τρόπο, ποὺ γεννᾶ τὴν ἀγάπη στὸ ἑλληνικὸ χωριό, τὸ ἑλληνικὸ βουνό, τὰ ἑλληνικὰ ἤθιμα.

Ἀντὶ νὰ κάμωμε ἐμεῖς κριτικὴ στὸ πρωτότυπο αὐτὸ βιβλίο, ἀφίνομε καλύτερα νὰ μιλήσῃ ἡ κριτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Στὴν εἰσηγητική της ἔκθεση γιὰ τὸ βιβλίο αὐτό, γράφει: «. . . Οἱ εἰσηγηταί, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀναγνωστικὸν κάμνει ἓν γενναῖον βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἓν συγκρίσει πρὸς τὰ συνήθη ἀναγνωστικά, παρουσιάζουν ζωντανὰ καὶ μορφωτικὰ κομμάτια τῆς ζωῆς τῶν μικρῶν, γραμμένα μὲ δύναμιν καὶ φυσικότητα καὶ χάριν, προσέτι δὲ μὲ πρωτοτυπίαν, μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ διαρκῆ ἀπόβλεψιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν, προτείνουν, ὅπως τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Τέτοιο εἶναι τὸ ἀναγνωστικὸ «Τὰ παιδιά». Μᾶς φαίνεται ὅτι μπροστὰ σὲ τέτια ἐπίσημη κριτικὴ περιττεύει κάθε ἄλλη.

Θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς τὸ τέλος Αὐγούστου μὲ θαυμάσιο χρωματιστὸ ἐξώφυλλο τοῦ ζωγράφου κ. Π. Ρούμπου ἀπὸ τὸν **Ἐκδοτικὸν Οἶκον Δημ. καὶ Π. Δημητράκου.**

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ Γ'. ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

"ΟΔΥΣΣΕΙΑ,,

ΔΗΜΟΣΘ. Μ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Τὸ νέο αὐτὸ ἀναγνωστικό, βγαλμένο ἀπὸ δυὸ χρονῶν παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέα, μοιάζει μονάχα κατὰ τὸν τίτλο μὲ τὶς γνωστὲς σχολικὲς Ὀδύσσειες. Γραμμένο ἔτσι, ποὺ ὄχι μόνο νὰ νιώσουν οἱ ἀναγνῶσιες του εὔκολα τὸ περιεχόμενο του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ πιστέψουν καὶ πρὸ πάντων νὰ φρονιμαστοῦν ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσή του, ἔχομε τὴν πεποίθηση, πὼς θὰ σημειώσῃ ἕνα βαθμὸν προόδου στὴν ἑλληνικὴν ἀναγνωσματαριογραφία, καὶ εὐκολύνοντας μὲ τὴ μεθοδικότητά του, τοὺς κ.κ. διδασκάλους θὰ τοὺς καταστήσῃ φανατικοὺς ὑποστηρικτάς του.

Θὰ κυκλοφορήσῃ μὲ θαυμάσιο χρωματιστὸ ἐξώφυλλο τοῦ ζωγράφου κ. Π. Ρούμπου κατὰ τὸ τέλος Αὐγούστου ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸν Οἶκον Δ. καὶ Π. Δημητράκου.

ΕΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΔΙ' ΑΣΘΜΑ

Τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν φάρμακον δι' ἄσθμα τοῦ διασήμου ἰατροῦ E. Schiffman Asthmador (**Ἀσθμαντὸρ Σίφφμαν**). **Συγχρονισμένως ἀνακουφίζει καὶ τὴν πλέον σφοδρὰν προσβολὴν ἄσθματος ἀσχέτως τοῦ πόσον εἶναι ὀξεῖα ἢ χρονία ἡ πάθησις.**

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ φαρμακεῖα.

Χονδρικὴ πώλησις Θ. Σ. Βασιλειάδης.

Εὐριπίδου 6, Ἀθῆναι.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ Γ'. ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

"Ο ΗΛΙΟΣ,,

Εἶνε γραμμένο ἀπὸ τὸ γνωστὸ παιδιαγωγὸ Ἐπ. Ι'. Παππαμιχαὴλ ἢ Νώντα Ἔλατο καὶ τὸ διακεκριμένο λογοτέχνη Δημοσθένη Βουτυρᾶ.

Ἡ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου ἀπὸ τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς συμβούλους καὶ ἡ ἀρετές του δείχνουν πῶς πρόκειται γιὰ ἀναγνωστικὸ ποὺ ἔχει ἐγγύσει τὰ ὅρια τοῦ τελείου. **Ἰδοὺ ἀποσπάσματα τινὰ τῆς περὶ αὐτοῦ Ἐκθέσεως τῶν κριτῶν.**

«. . . Ἡ ἐνιαία αὕτη διήγησις ἔχει ὡς κύριον σκοπόν της ν' ἀναπτύξῃ τὰς κοινοτικὰς ἀρετὰς νὰ ἐξεγείρῃ πρὸ παντὸς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐπωφελῆ κοινοτικὴν δρᾶσιν, ὅπως αὕτη δύναται νὰ κατορθωθῇ εἴς τε τὸν βίον τῶν παίδων καὶ εἰς τὸν βίον τῶν ἐνηλίκων, ἐνότητα ἔχει τὸ ἀναγνωστικὸ τόσην ὅσην δύναται νὰ ἔχῃ πᾶσα καλὴ διήγησις, ἀλλὰ τὸ κύριον προσόν του εἶνε ὅτι παρουσιάζει ζωντανὰ ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς διηγήσεως καὶ ζωντανὴν καὶ πραγματικὴν τὴν ζωήν των. Χαρακτῆρες μικρῶν καὶ μεγάλων ζωντανοὶ ὁλοκαθαροι, κομμάτια ζωῆς πραγματικῆς παρουσιάζονται διαρκῶς πρὸ τοῦ ἀναγνώστου ὁ ὁποῖος δι' αὐτὸ παρακολουθεῖ μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τὴν διήγησιν ἡ ὁποία οὕτω κατορθώνει νὰ ἐπιδράσῃ βαθειὰ εἰς τὴν ψυχήν του καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν εἰς ὃν προτίθεται.

Τὸ βιβλίο εἶνε τοῦ τύπου τῶν Ψηλῶν Βουνῶν τοῦ ἀναγνωστικοῦ τοῦ Κράτους **ἀλλὰ σημειώνει σημαντικὴν πρόοδον ἐν σχέσει μὲ αὐτὸ** ἔχει μεγαλυτέραν ποικιλίαν ζωῆς καὶ προσώπων καὶ φύσεως ἢ ἐκεῖνο, ἔχει τύπους μικρῶν καὶ μεγάλων, ρίχνει ματιὲς εἰς τὴν κοινότητα τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων, δὲν παρουσιάζει μόνον τὰ βουνὰ ἀλλὰ ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν, ἐξ ἄλλου ἡ ζωγράφησις τῶν χαρακτήρων εἶνε ἐν πολλοῖς χαρακτηριστικωτέρα εἰς αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο, ἐπίσης ἡ κυρία ἰδέα γίνεται ἐντονώτερον καταληπτὴ εἰς αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο. Ἀπὸ γλωσσικῆς ἀπόψεως τὸ βιβλίον εἶνε τέλειον.

Θὰ κυκλοφορήσῃ στὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου μὲ θαυμάσιο πολύχρωμο ἐξώφυλλον τοῦ ζωγράφου κ. Π. Ρούμπου, ἀπὸ τὸν ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ **Δ. καὶ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ**

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Γ. ΣΑΛΒΑΝΟΥ

Δημοδιδασκάλου καὶ καθηγητοῦ

Περιέχει: Παιδαγωγικὸν Οἰκοτροφεῖον, πλήρες Δημοτικὸν Σχολεῖον, Σχολαρχεῖον καὶ τετρατάξιον Ἐμπορικὴν Σχολήν.

Τέρμα τῆς ὁδοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, παρὰ τὸν σιδηρ. σταθμὸν Πελοποννήσου.

(Ζητήσατε Κανονισμόν).

ΣΥΝΔΕΛΦΟΙ, **ἐγγραφῆτε συνδρομηταὶ εἰς τὸ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑ,,**